

DUHUL ADEVĂRULUI

... cred

Să rămânem în picioare doar un moment acum în timp ce ne rugăm. Să ne aplecăm capetele.

² Neprihănitul nostru Tată Ceresc, așa cum ne apropiem de Tine acum în acel Nume atot-suficient al Domnului Isus, vrem să Îți dăm laudă pentru ce ai făcut Tu pentru noi, ce au văzut ochii noștri, și ce au auzit urechile noastre în aceste zile de pe urmă a scenelor de încheiere a istoriei acestei lumi, când timpul se diminuează în Eternitate, și vedem Luminile strălucind, știm că nu mai este mult acum până la Venirea Domnului Isus.

³ Am vrea să Îți cerem, Tată Ceresc, să îți amintești de noi în această seară. Și dacă ar fi ceva rău în noi, scoate-l afară, Doamne, în seara aceasta, ca să putem fi prezentabili înaintea Ta dacă Tu ai veni în seara aceasta. Ne rugăm pentru bolnavi și cei în nevoie.

⁴ Ne rugăm pentru Biserica Ta, atât de aici cât și din străinătate, în jurul lumii, copiii Tăi de pretutindeni din fiecare națiune, ca noi să ne putem spăla robele noastre în Sângele Mielului, și să ascultăm după acea chemare, „Iată, Mirele vine. Mergeți afară să-L întâmpinați.” Fie ca noi să fim în stare la acel timp, Doamne, prin harul lui Dumnezeu, și prin meritele lui Isus în Care ne încredem, să ne curățăm lămpile și să mergem înainte atunci să-l întâmpinăm pe Mire. Ia Cuvântul Domnului în seara aceasta și circumcide inimile noastre. Scoate afară toată necredința. Dă-ne un serviciu mareț. În Numele lui Isus cerem aceasta. Amin.

Vă puteți așeza.

⁵ Este cu siguranță plăcut să fiu înapoi aici în... acest sanctuar al Domnului, în seara aceasta, în slujbă. Am avut un timp foarte glorios seara trecută sus la... Fratele Groomer. Și îmi amintesc anul trecut noi am avut un timp glorios.

⁶ Am avut un timp minunat, peste tot. Domnul doar ne-a binecuvântat nespun de mult și abundent, mai mult decât m-am gândit vreodată că El va face. Dar El este doar atât de plin de îndurare și bunătate. Este chiar bine să Îl cunoști. Nu-i așa? Și să te gândești "Să îl cunoști pe El, este Viață." Să-l cunoști pe El, este Viață.

⁷ Acum, mâine seară, o să fim jos la Central Avenue Assembly, cred că se numește. Fratele Fuller, un alt frate bun. Și eu cred că este o biserică mare jos acolo. Și noi sperăm că poate putem avea un-un rând de rugăciune, dacă este în regulă cu Fratele Fuller. Astfel noi...

⁸ Și apoi, dimineața următoare, noi urmează să fim la, cred, se numește Biserica Apostolică de aici din Phoenix. Și nu îmi amintesc chiar păstorul, acel frate, cine era. Am fost eu acolo anul trecut? [Un frate spune, "Nu. Este o biserică nouă, Mexicană, Frate Branham." – Ed.]

⁹ Și apoi Duminică seara la biserica prețiosului nostru Frate Outlaw aici sus, Biserica Numelui Lui Isus. Și sunt cu mari așteptări, și familia mea, să intrăm acolo și să auzim câteva din acele cântări bune.

¹⁰ Billy Paul ar trebui să știe asta, fiecare strofă, din cap. Am pus acea cântare, *Eu Mă Duc Sus, Sus*, până când, sincer, lucrul s-a uzat, pe bandă. El va începe în birou, și în fiecare moment al zilei când mă duc acolo, indiferent, el redă aceea, "Sus, sus, sus." Aceasta-i ceva! Noi am pus-o, și înregistrarea este deja aproape uzată.

¹¹ Știți, eu cumva am avut un fel de sentiment în seara aceasta. Căci, sunt puțin răgușit. M-am gândit, "Vai, dacă aș putea doar să văd pe cineva, care să vorbească în locul meu", și s-a întâmplat să mă uit aici și să îl văd pe Jack Moore. Chiar exact perfect. Eu niciodată ... Oh, cred că asta ar fi chiar minunat, Frate Jack. [Fratele Jack Moore comentează – Ed.] Acum ascultați la asta.

¹² Și cred că îl văd, și pe Fratele Roy Borders șezut aici. Da, domnule. Fratele Noel Jones șade aici. Oh, vai! Suntem chiar peste tot, pretutindeni. Mă gândesc că va fi un timp bun, poate, dacă m-aș odihni puțin, știți, și să am pe careva dintre acești bărbați buni să vină aici sus și să vorbească în locul meu când sunt răgușit, știți. Fratele Jack a spus, "Domnul nu este în acea descoperire." Ei bine, eram obosit când am venit. Și eu-și eu am fost puțin obosit, tot acest timp.

¹³ Și văd oamenii stând în picioare acolo, și cum trebuie să stea ei, și eu cumva sunt bucuros să stau cu ei. Acum, Domnul să vă binecuvânteze.

¹⁴ Și așteptăm cu nerăbdare acum celelalte adunări care urmează. Și apoi săptămâna următoare este jos la Adunările Penticostale, și în continuare. Și noi terminăm, Miercurea vii to are seara, la a 11-a și Garfield. Chiar nu reușesc să le rețin în minte pe toate. La cea, eu cred, Prima Adunare a lui Dumnezeu în oraș. Și-și apoi convenția începe la Ramada.

¹⁵ Și acum acolo este un banchet pentru Oamenii de Afaceri jos în-în orașul principal din Arizona: Tucson.

¹⁶ Și desigur, știm cu toții că Phoenix și aceste locuri, sunt doar periferia aceluia oraș. Și așa este. Acela este locul principal. Acela-i orașul meu de reședință, voi știți, așa, și așa, sus pe deal. Și atunci aceasta, doar, felul de periferie al acestuia, păi, este plăcut să vă avem pe toți ca vecini.

¹⁷ Astfel, eu cred că a fost Fratele Rasmusson, într-o seară, a spus ceva de genul acela într-o adunare, și, oh, vai, aproape să sfâșie adunarea. Cred că noi eram la-noi eram la Houston. Și era Ramsar. Acela-i cine era. A spus, în seara când Îngerul Domnului a coborât, ei au făcut fotografia, și el a spus, "Voi toți oamenii de pe aici din-din Dallas," a spus, "noi știm că este periferia Houston-ului." Și, oh, vai! Texas nu a putut suporta asta, cum ați putea voi din

Arizona. Astfel acolo a fost o mare tăcere în adunare.

¹⁸ Bine, El este foarte bun. Și acum mă gândesc că vom deschide în Scriptură aici, și vom da doar o mică mărturie pentru puțin. Nu ar schimba-o aceea cumva? Eu doar am lovit-o în jur atât de tare încât mi-e rușine să mă uit la voi. Și poate să vă dau un pic de odihnă, și să dau câteva mărturii despre bunătatea Domnului nostru.

¹⁹ Să găsim un loc în Sfântul Ioan, al 16-lea capitol din Sfântul Ioan. Și eu am 16:12. Mi-ar place să citesc din-din acel loc din Evanghelia lui Sfântul Ioan. Îmi place să citesc Cuvântul, pentru că Cuvântul este ceea ce ne face să știm că este Adevărul. Începând cu al 12-lea verset, și ascultați cu atenție acum, pentru că vreau să dau mărturie.

²⁰ Și apoi vom încerca să intrăm chiar puțin mai devreme. Vam ținut atât de târziu. Și mâine seară, păi, vom sta o jumătate de oră în plus. Aceea o face cam aproape de ora unu, nu-i așa?

Astfel, astfel, aceasta este începând cu versetul al 12-lea:

Mai am să vă spun multe lucruri, dar voi acum nu le puteți purta.

Dar când el, Duhul adevărului, a venit, el vă va călăuzi în tot adevărul: căci el nu va vorbi de la sine; ci orice va auzi el, aceea va vorbi el: și vă va arăta lucrurile viitoare.

El va acum... Mă va proslăvi: pentru că el va primi din ce este al meu, și vă va arăta vouă.

Toate lucrurile... care le are Tatăl sunt ale mele: de aceea am zis eu, că el va lua din ce este al meu, și vă va arăta vouă.

²¹ Voi știți, seara trecută, mai ales, am avut o mică mostră din aceea. Acum, noi fiind oameni ai Evangheliei Depline, crezând în toate funcțiunile Duhului Sfânt. Și acum, acela este singurul fel să putem fi Evanghelia Deplină, este să credem Evanghelia deplină, tot ce a scris Domnul. Și cred că noi, înșine, nu suntem nimic. Noi suntem doar ca...

²² Cum i-am spus Fratelui Carl, ieri, privind la un copac, am spus, "Nu este acela un palmier frumos? Dar, la urma urmei, nu este nimic de acesta decât o grămadă de cenușă vulcanică. Astai tot ce este." Și am spus, "Ce diferit este acum de acel eucalipt. Ei bine, ce este un eucalipt? Cenușă vulcanică, doar cu o viață în acesta." Și am spus, "La urma urmei, ce sunt eu și ce ești tu? Cenușă vulcanică, asta-i exact, din pământ; pulbere din pământ, cu o viață în aceasta."

²³ Dar fiecare viață a fost sădită de stăpânul dător de Viață, și El știe exact cum și ce să facă. Și tot ce a pus El aici pe pământ este pentru slava Lui. Stelele sunt pentru slava Lui. Vânturile sunt pentru slava Lui. Florile sunt pentru slava Lui. Și noi suntem încununarea slavei Lui.

²⁴ Dar se pare că totul se va supune Lui în afară de om. Omul doar se pare că... El are un astfel de timp, pentru că el a fost singurul lucru care a căzut. Toate celelalte au rămas în starea lor originală. Dar, omul a căzut. Prin urmare, Dumnezeu are o luptă cu el, ca să-l determine să facă ce este drept, și să se supună.

²⁵ Și una dintre marile probleme pentru Dumnezeu, în jos de-a lungul anilor, după cum merge istoria bisericii, este să găsească pe cineva pe care El să îl poată lua în totalitate sub controlul Lui. El are nevoie doar de un singur om. El întotdeauna a folosit un singur om odată. Noi am studiat asta în ultimele câteva seri: un om, nu un grup. El vrea doar unul. Asta e tot ce are El nevoie. Pentru că, doi oameni vor avea două idei diferite. El doar face un singur om, să Se reprezinte prin acea singură persoană. Niciodată nu a făcut-o El altfel decât așa. Vedeți?

²⁶ Acum, El are o singură Persoană astăzi, și acea Persoană este Acela după cum tocmai am citit: Duhul Sfânt. El este Persoana pe care Dumnezeu l-a trimis, Duhul lui Isus Cristos pe pământ, Duhul lui Dumnezeu, pentru a-l manifesta și declara pe Cristos prin Biserica Lui, vedeți, doar pentru a continua Viața lui Cristos prin Biserică.

²⁷ Acum, acesta-i un lucru atât de minunat, și-și totuși este atât de simplu, dacă doar ne-am oprit și ne-am gândi. Noi presăm, ne înfiorăm, ne-ne temem, intrăm în frustrații și îndoieli, doar gândindu-ne. "Ei bine, trebuie eu să presez?" Nu este asta. Este doar să cedezi, vedeți, realizând că nu ești nimic, și doar să-L lași să te preia complet, să preia gândirea ta, să preia.

²⁸ Acum, nu vreau să spun să te apropii de Cristos cu-cu doar o-o minte goală. Nu asta vreau să spun. Tu vi la El cu mintea întreagă, și cu un-un-un gând de pocăință, și smerit. Și atunci să spui, "Doamne Isuse, iată-mă. Acum, este scris aici în Cuvântul Tău, că Tu 'aveai încă multe lucruri să le spui ucenicilor.' Ai spus, 'Că ei nu puteau să le poarte acum.'" Și poate acela-i cazul nostru astăzi, noi nu le putem înțelege.

²⁹ Dumnezeu poate lida doar ceva puțin diferit, și noi îl denunțăm întru totul. În loc să cercetăm Scriptura să vedem dacă este corect sau nu, noi doar îl aruncăm rapid, "Nu-i nimic de asta." Ar trebui să cercetăm aceste lucruri, să aflăm dacă sunt corecte sau nu. Și amintiți-vă, dacă nu sunt corecte, în cele din urmă vor muri, pentru că Isus a spus, "Fiecare plantă pe care nu a plantat-o Tatăl Meu Cereș va fi smulsă din rădăcină."

³⁰ Dar mă gândesc că a fost Gamaliel care a făcut acea mare afirmație la acel timp, "Dacă este de la Dumnezeu, nu vrem să ne pomenim că luptăm împotriva Acestuia. Și-și dacă nu este de la Dumnezeu, nu se va alege cu nimic oricum." Astfel, studiați asta și reflectați.

³¹ Și acum, El a spus aici, "Dar când El, Duhul Sfânt, a venit."

³² Acum, cineva a spus, cu un timp în urmă a fost, vorbind, a spus, „Duhul Sfânt este de fapt gândirea ta mintală. Tu gândești." Asta ar face din Duhul Sfânt un gând.

³³ Dar Biblia a spus, "Când El..." Și "El" este un pronume personal. Vedeți? Vedeți? "Când El," Persoana, Duhul Sfânt, Dumnezeu, "vine, El vă va descoperi aceste lucruri, care Eu vam spus."

³⁴ Atunci, vedeți, nu există nici o altă cale de a ști ce este Adevăr. Numai prin... Nu îl puteți obține prin cultură, prin experiențe de seminar. Îl veți primi numai prin Duhul Sfânt. El este Cel care a fost trimis să Îl descopere.

Acum, deci, El de asemenea a spus, "Și El vă va arăta lucruri care vin."

³⁵ Acum, Evrei, 1-ul capitol, a spus, "Dumnezeu în felurite timpuri și chipuri diferite a vorbit părinților prin profeți, dar în aceste zile de pe urmă prin Fiul Său, Cristos Isus." Vedeți? Este Duhul Sfânt preluând posesiunea, sau preluând posesiunea Bisericii, pentru a funcționa Cristos în Biserică. Atunci, voi deveniți cum era El. El a devenit cum erați voi, ca voi să puteți deveni cum era El. Vedeți? El a devenit voi, ca voi să puteți deveni EL Asta, este-este mai presus de înțelegere. Nu este nici o cale de a o explica, și nici să nu încercați. Doar acceptați-o. El a vorbit Aceasta, și asta o stabilește. Spuneți doar că esta așa. Credeți-L.

³⁶ Acum, de tânăr Creștin, am făcut întodeauna această afirmație. Am fost bucuros că Dumnezeu m-a apucat înainte să o facă biserica. Greu de spus ce aș fi ajuns. Dar eu-eu eram mulțumitor de conducerea și de contactul direct cu care Duhul Sfânt mi-a afectat viața, înainte chiar să o fi predat. Căci, de mic băiat, știam că acolo era Ceva. El a vorbit, și eu îi vorbeam Lui. El îmi vorbea înapoi. Și am început să observ că lucrurile care mi le-a spus El, de mic băiat, că au început să se întâmple chiar exact cum a spus El că vor fi. Astfel știam că trebuia să fie adevărat.

³⁷ Acum, sunt un om bătrân acum. Și eu-eu nu am nici o singură dată... Și puteți chema lumea la-la o oprire, și să-i întreb. "Pune-ți degetul pe un singur lucru pe care El mi l-a spus vreodată, în AȘA VORBEȘTE DOMNUL, în Numele Domnului, și care nu a fost în mod absolut adevărul și fapta, și s-a împlinit, din mii de ori de mii de lucruri." Ce face...

³⁸ Pentru ce spun asta? Vedeți, eu ne-am pus pe toți ca praf vulcanic. Dar este făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu. Astfel, eu nu pot să mă încred în mine însumi. Voi nu vă puteți încrede în voi înșivă. Dar, împreună, putem avea încredere în Ceea ce nea preluat pe noi. Duhul Sfânt ne-a preluat. Noi trebuie să avem încredere în Acela. Și așa cum ne punem încrederea în Acela, atunci rezultatele vin.

³⁹ Ar fi fără sens pentru mine să încerc să-să zgâriu măcar suprafața în a vă spune unele lucruri pe care Duhul Sfânt le-a făcut în viața mea zdruncinată, zilele mele. Spun asta cu Biblia Lui deschisă, Cuvântul Lui. Și asta-i ce este El. El este Cuvântul.

⁴⁰ Vedeți, această-această Sămânță aici intră în cenușa vulcanică, pe o cale de Ființă spirituală. Dumnezeu intră ca Duh și funcționează prin cenușă. Deci, nu este omul. Acesta-i Dumnezeu.

⁴¹ Și dacă ar trebui să mă așez, și să îmi fac timp să scriu lucrurile care l-am văzut pe El făcându-le, ar alcătui un volum de cărți. Și să mă gândesc la aceasta, aici, în vârstă de cincizeci și trei de ani, și pot spune înaintea lui Dumnezeu, a Bisericii Lui, și Biblia, în prezența acestui grup, că, "Eu nu l-am văzut nici măcar o dată să eșueze; perfect la punct, de fiecare dată."

⁴² Cu excepția, zilei de ieri când am venit spre vest. Voi ați pus banda, mulți dintre voi, eu presupun, voi înțelegeți. Eu nu știu ce. Eu aștept. Sunt aici acum. Eu nu știu de ce. Eu doar aștept.

⁴³ S-ar putea să fie timpul meu să plec acasă. Pare foarte mult în acel fel. Dacă este, se va ridica cineva după mine, care va duce Mesajul înainte. El va fi o persoană ciudată, dar se va ridica după aceasta și va duce Mesajul înainte. Și ascultați la acesta. Atâta timp cât este Scriptura, stați cu acesta.

⁴⁴ Dacă nu este, vine o altă porțiune acum, pentru că eu cred că trăim în zilele de pe urmă, și sunt mulțumitor că am trăit în această zi. Nu aș schimba această zi cu nici o altă zi. Aceasta este cea mai glorioasă zi care a fost vreodată pe pământ. Nu există nici o altă zi care să fi întrecut vreodată această zi.

⁴⁵ Oh, ce ar fi vrut Moise, Ilie, Pavel, Sila, acei eroi mari ai credinței, din zilele trecute, ar putea învia și să ia o carte a istoriei, și să se uite exact la ceea ce au profețit ei, împlinindu-se, și să vadă unde ne aflăm noi acum? Păi, ei i-ar băga în închisoare, într-o oră. Desigur. Ei ar fi ca oameni sălbatici, în sus și-n jos pe străzi, pe cât de tare ar putea merge, răsunând Evanghelia. "Timpul este aproape." Atunci noi vedem, în seara aceasta, că noi suntem foarte lipsiți de slava lui Dumnezeu.

⁴⁶ Dar aș vrea să repet doar o clipă, cumva să aduc biserica...

⁴⁷ Apropo, a împărțit Billy Paul în biserica aceasta cartonașe de rugăciune în seara aceasta? Eu doar ce am venit din Tucson cu câteva minute în urmă. [Cineva spune, "Da." – Ed.] El-El a împărțit cartonașe. Acum, aceea va fi o cale dificilă să încerc să-i aduc pe aici. Noi vom încerca.

⁴⁸ Acum, eu nu voi lua prea mult, dau doar mărturie asupra acestei Scripturi.

⁴⁹ Căci, Cristos își ține toate Cuvintele Lui. El trebuie. El trebuie să o facă. Vedeți? Eu nu trebuie să o fac; eu sunt un muritor, supus greșelilor. El este nemuritor, infailibil. El trebuie să și-l țină pe a Lui. Vedeți? Dar eu nu trebuie să îl țin pe al meu. Voi nu trebuie să îl țineți pe al vostru. Dar El trebuie. Oh, nu așează asta ceva în voi, să știți că El este-El este absolut legat de acel Cuvânt?

⁵⁰ Și, că, această săptămână, cum am parcurs noi prin Biblie, cu acei profeți și patriarhi, și de fiecare dată arată că

atunci când biserica s-a îndepărtat de aceea, Dumnezeu a trimis drept jos pe cineva și i-a zguduit drept înapoi la acel Cuvânt, aliniând biserica. Așa a fost întotdeauna. Acela-i regulamentul lui Dumnezeu. El i-a ales pe oameni să facă așa.

⁵¹ Acum, dacă El ar fi ales stelele să predice Evanghelia, ar fi fost făcut cu mult timp în urmă. Ele nu ar fi ieșit niciodată din voia Lui. Dacă El ar fi ales soarele să o predice, sau vânturile să o predice, ele nu ar fi ieșit niciodată din voia Lui. Vedeți?

⁵² Dar noi suntem pe principiul de alegere liberă morală. Putem acționa așa cum vrem. Și acela-i motivul că noi am fost așa o mahnire pentru EL Întotdeauna în *acest* fel, și vrem să ne injectăm propriile noastre căi, și să ne îndepărtăm de la căile Lui. Vedeți?

⁵³ Și eu-eu am spus înainte, omul îl laudă constant pe Dumnezeu pentru ce a făcut El. Și el spune întotdeauna ce va face El. Și atunci, în același timp, ignoră ce face El. Vedeți?

⁵⁴ Omul va spune, "Oh, Dumnezeu a deschis Marea Roșie. Da. Slavă lui Dumnezeu! Așa este." "Da, Isus vine iar. Aleluia! Așa este." Dar, vorbește despre El astăzi? "Ah, aceea a fost pentru o altă zi." Vedeți? Vedeți? Întotdeauna ce a făcut El, ce va face El, și ignoră ceea ce face El.

⁵⁵ Sunt aceleași condiții care le-a găsit Isus Cristos când El a venit pe pământ. Exact. Dumnezeu a promis ce a făcut El. Și aici era El, stând înaintea lor, și ei nu L-au cunoscut. "El a fost în lume, și lumea a fost făcută de El, și lumea nu L-a cunoscut." Așa este.

⁵⁶ "Dar la toți aceia care L-au primit, lor le-a dat El puterea să devină fiii lui Dumnezeu." Acea este partea glorioasă.

⁵⁷ A fost cu ceva timp în urmă, o mică vedenie despre care aș vrea să vă vorbesc. Și nu știu, poate nu am spus-o niciodată decât doar la o persoană pe undeva. Dar eu-eu doar ce am pierdut una dintre cele mai importante persoane de pe acest pământ, pentru mine, mama mea.

⁵⁸ Și eu-eu o iubesc pe mama mea. Cum o vedeam ducându-se de la masă, când eram atât de săraci, nu aveam nimic de mâncare! Și ea... Tata aducea niște pâine, de unde mătura întrun magazin, sau ceva, și-și turnau cafeaua peste ea, și apoi puneau zahăr peste aceea. Și mama se prefăcea că nu îi era foame, așa ca noi copiii să putem avea ceva de mâncare. Oh, eueu nu pot uita asta niciodată. Vedeți? Și că de multe ori mă ridică, și lucrurile care le-a făcut pentru mine. Dar, știți, Dumnezeu este-este chiar atât de plin de îndurare. El înțelege toate acele lucruri, când El trebuie să-i ia. Și eu-eu Îl iubesc pentru asta.

⁵⁹ A fost întotdeauna, că, înainte să moară oricare din ai mei, o văd înainte să se întâmple, în vedenie.

⁶⁰ L-am văzut pe fratele meu, când eram numai cam în vârstă de optsprezece, nouăsprezece ani. L-am văzut înainte să plece. Nici măcar nu eram un Creștin, dar am văzut vedenia apărând înaintea mea, l-am văzut pe fratele meu că se ducea.

L-am văzut pe tatăl meu când a plecat.

⁶¹ Howard, mulți dintre voi vi-l amintiți pe Howard. "Howard," îți amintești că eu, cu doi ani înainte să se întâmple, am spus, "Howard, am văzut locul tău marcat. Tu urmezi." Am spus, "Pune-te în regulă, frate, pentru că te vei duce următorul." Și sa dus, chiar exact. Și apoi, aici cu ceva timp în urmă...

⁶² Acum, sper ca asta să nu sune ca un sacrilegiu, dar, doar ca să arăt grija lui Dumnezeu. Dumnezeu este întotdeauna preocupat în lucrurile mici, la fel ca în lucrurile mari. Vreau să spun asta spre folosul unora dintre acești predicatori buni. Care ar putea fi... Și eu mă pun și pe mine în aceasta.

⁶³ Acum, noi am vrea, fiecare, ne-ar place să fim ca Billy Graham, dar noi... Și ne-ar place la toți să fim un Oral Roberts. Dar, noi, nu suntem un Billy Graham sau un Oral Roberts. Noi suntem slujitorul lui Dumnezeu în câmpul în care ne-a pus El. Vedeți? Nu contează cât de mic este, sau cât de mare, este chiar la fel în privirea lui Dumnezeu, întotdeauna la fel, să acționezi corect în locul în care ești. Întotdeauna, este un lucru mare să îl urmezi pe Domnul.

⁶⁴ Aș prefera să câștig... sau să merg să am o biserică cu cincizeci de oameni în ea, în voia lui Dumnezeu, decât să merg să am cinci mii în afara voii lui Dumnezeu. Sigur. Dumnezeu poate face mai mult cu un om în voia Lui, într-o oră, decât ar putea El cu un om în afara voii Lui, în cincizeci de ani. Vedeți? El se împiedică și se clatină, ca a împușca în întuneric. Dar când un om este cu adevărat în voia lui Dumnezeu, și își cunoaște chemarea, el ar trebui să rămână acolo.

Și acum, vedeniile, cum lucrează Domnul Dumnezeu cu ele. Eu...

⁶⁵ "Când El, Duhul Sfânt a venit, El v-a descoperi aceste lucruri despre care Eu v-am vorbit." Acum, nu este nevoie să încercați să înțelegeți asta, în vreun alt fel. El este Autorul. El cu siguranță ar trebui să știe ce a scris EL Vedeți? Biblia a spus că El a scris-o. "Chiar oamenii din vechime, mânați de Duhul Sfânt, au scris Cuvântul." Și dacă Duhul Sfânt este Autorul Cuvântului, cu siguranță El știe cum să-L tălmăcească mai bine decât o facem noi. Lăsați-l pe El să facă tălmăcirea Acestuia. Și voi știți cum, felul cum Îl tălmăcește El? Acum, să nu pierdeți aceste lucruri dacă veniți la un serviciu de vindecare. Priviți. Nu pierdeți asta. Cum Îl tălmăcește El? Prin aceasta, prin adevărarea Acestuia, vedeți, făcându-Lășa.

⁶⁶ Asta-i ce a spus Isus. "Cercetați Scripturile. În Ele socotiți că aveți Viață Eternă; și Ele sunt Cele care spun Cine

sunt Eu. Ele sunt cele care vorbesc despre Mine. Și cine Mă poate osândi? Cine Mă poate acuza de păcat?" *Păcatul* este "necredință." "Dacă Eu nu fac lucrările care au fost scrise despre Mine, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă Eu fac lucrările, și nu mă puteți crede pe Mine, atunci credeți lucrările, pentru că Cuvântul a vorbit despre asta." Vedeți? Este chiar simțul reali tații, de zi cu zi.

Acum, Dumnezeu, "Darurile și chemările sunt fără pocăință." Știm că Biblia spune asta. Ei o fac.

⁶⁷ A fost cam, aproape doi ani acum. Eram... Într-o dimineață mă plimbam prin casă, și m-am așezat jos pe un scaun. Acum, asta pare foarte ciudat, că Dumnezeu ar include un animal. Ca un frate prețios, referitor la acea vedenie a Cerului, despre acea transportare mică care am avut-o; Cred că v-am spus despre asta, odată, sau într-o adunare. El mi-a scris o scrisoare zilele trecute, și a spus... Glasul Oamenilor de Afaceri a publicat-o. A spus, "A fost... vedenia ta a fost în regulă, Frate Branham, transportarea ta. Dar, ascultă, a fost în regulă până când ai spus căci calul tău, care îl călăreai cândva, a venit și și-a pus capul pe umărul tău." A spus, "Nu există cai în Cer, Frate Branham. Cerul a fost făcut pentru ființe umane, nu cai." Ei bine, m-am gândit...

⁶⁸ Ei bine, de obicei, când vezi pe cineva de felul acela, tu trebuie să explici totul, ei doar încearcă să prindă ceva. Vedeți? Nu îl poți explica pe Dumnezeu, oricum. Tu trebuie doar să Îl crezi.

⁶⁹ Dar asta s-ar putea să-l liniștească. Am spus, "Frate, eu nu am spus niciodată că am fost în Cer. În vedenie, am întrebât de Isus, și ei au spus că El este încă mai sus de aici. Mă aflam într-un loc ca paradisul. Dar, ca aceasta să poată să te ajute, Biblia a spus, în cartea Apocalipsei, că, 'Isus a venit din Cerurile cerurilor, călare pe un cal alb. Și toate oștile Cerurilor Îl urmau, pe cai albi.' Astfel acolo trebuie să fie ceva acolo sus în Cerurile cerurilor."

⁷⁰ Dumnezeu este interesat în toate lucrurile. El este interesat în lucrurile mici care le faceți, sau lucrurile mari care le faceți. El este interesat cum vă îngrijiți de turma voastră mică, sau voi ceilalți cum vă îngrijiți de turma voastră mare. El este interesat.

⁷¹ Cu ceva timp în urmă un renumit, frate bun de-al meu, noi eram jos la un-un... pescuiam într-un loc. Eram întors, de la adunări, și mă odihneam. Noi pescuiam cu melci, și am prins o grămadă bună de pești. Și în acea noapte ne puneam firele cu cârlige, și am terminat momelile. După-amiaza târziu, am ieșit să prind câțiva pești mici, acești peștișori foarte mici. Nu poți... Cei mari îi poți mânca, dar acesta este doar un pește mic pentru momeală. Și am lansat firul înăuntru, firul de muscărit, îi prindeam, îi puneam într-o găleată.

⁷² Și Ceva m-a lovit, stând în această barcă. Acest băiat a fost un Martor a lui Iehova, și fratele lui doar ce a fost mântuit și umplut cu Duhul Sfânt, și astfel cei doi băieți erau cu noi. Și cum prindeam acești pești, noi toți, Ceva m-a lovit. Și am spus, "Știți, o să fie o înviere a unei vieți, ca un animal mic." Bine, un animal mic.

⁷³ Acum, mulți dintre voi vă amintiți de premergerea Cuvântului, care a spus, "Va fi un băiețel care va reveni din morți, care a fost lovit de un automobil." Fratele Jack Moore este cu mine în seara aceasta, care era acolo în Finlanda când s-a întâmplat asta. Vedeți? Mulți dintre voi de aici vă amintiți că am spus asta pe aici, vedeți, v-am spus să o notați în cartea voastră. Observați.

⁷⁴ Și Fratele Wood s-a întors în jur, Fratele Banks Wood, cel căruia i-a fost vindecat băiatul, cu poliomeilită. Și el s-a întors și i-a spus fratelui său, "Tu doar urmărește. Ceva se pregătește să se întâmple." Am continuat să prind peștii, vedeți. Și am pus momeală la undițele noastre cu peștii.

În acea noapte noi nu am prins nimic.

⁷⁵ Dimineața următoare am spus, "Acolo erau câțiva, destul de mulți, bluegill acolo."

⁷⁶ A spus, "Zi, apropo, nu ai spus că va fi un fel de înviere de viață?"

Am spus, "Da."

⁷⁷ Eu vă spun, când am plecat de acasă, ei erau... Fetița mea... Noi suntem cumva... Voi le puteți avea dacă le vreți, acum, înțelegeți, dar mie îmi este frică de o pisică. Și astfel miemie doar nu îmi place acel sentiment de superstiție care îți vine în apropierea lor. Și astfel noi nu le avem în jurul casei, și-și cred că pisoiul își poate da seama că îmi este frică de el. Astfel, tatălui meu îi era frică de pisici. Și, atunci, fetițele mele știau că nu pot avea nici o pisică pe acolo. Și micuța...

⁷⁸ Fetița mea se plimba jos pe alee cu o altă fetiță, și ea s-a întors, cu chipul tot întristat, și a spus, "Tati?"

Am spus, "Ce vrei, scumpo?"

A spus, "Un lucru îngrozitor a fost făcut."

Am spus, "Ce este?"

A spus, "Dacă tu ai ști numai!"

Am spus, "Ei bine, spune-mi."

⁷⁹ A spus, "Cineva a aruncat afară o pisică sărmană, jos aici pe alee." Și a spus, "Creatura este aproape gata să moară, abia poate să umble." Și a spus, "Tati, te superi dacă îi dăm de mâncare și o îngrijim?"

⁸⁰ Am spus, "Sigur că nu. Dacă vreți să-i dați de mâncare, fiți doar atente. Să nu lăsați să vă zgârie." Am spus, "Ia să văd pisica."

⁸¹ Astfel când au adus pisica pe acolo, am luat o cutie, și, desigur, dimineața următoare noi aveam o grămadă de pisicuți.

⁸² Și apoi, așa, micuțul-băiețelul meu, când mă pregăteam să plec, micuțul Joseph, se uita la ei. Oh, el se gândea că erau drăguți, știți, se agățau în jur, voi știți. Și-și așa el a luat unul în mână; l-a strâns puțin prea tare, și l-a scăpat pe ciment. Micuțul începuse să se întoarcă înjur, și înjur. M-am gândit "Oh, vai!"

⁸³ Și m-am gândit, "Bine, acum, s-ar putea să fie că acea pisicuță, când mă întorc acasă." Vă amintiți cazul oposumului. M-am gândit, „Păi, s-ar putea să fie acea pisicuță.” Și apoi noi ședeam înapoi într-un mic golf, pescuind, și prindeam acești bluegill de dimensiuni destul de bune, aruncându-i înapoi pe cei mici.

⁸⁴ Fratele Lyle, fratele Fratelui Banks, pescuia cu o undiță cu bobină, un cârlig foarte mare, și cu o grămadă mare de viermi pe el. El a lăsat acel bluegill mic să înghită acel cârlig până în burta lui mică. Și când l-a tras sus, a spus, "Acum, aș vrea să vă uitați *acolo*," chiar cam *atât* de lung. Și el doar... El nu putea să scoată cârligul, eu presupun. Nu era altă cale; decât să taie firul. Și vroia să își salveze cârligul. Astfel el doar i-a smuls branhiile, burta și tot, din el, *așa*, și l-a aruncat acolo pe apă. Și a-a tremurat de trei sau patru ori și doar a rămas acolo. El a spus, "Ți-ai tras ultimul foc, micuțele."

⁸⁵ Am spus, "Lyle, când începe să muște... Ia un cârlig mai mic decât acela. Când începe să muște, ia această undiță de muscărit de aici, și chiar cum începe să muște, prinde-l. Înțelegeți? Înainte să o ia înăuntru și să o înghită, prinde-l în gură." Am spus, "Acela este sportul de-ai prinde."

⁸⁶ "Ah," a spus, "aș face tragerea greșită," și el doar a continuat. Și a încercat de câteva ori, și a ratat vreo trei sau patru. Și a așezat lucrul jos, a spus, "Eu doar îl voi lăsa să-l înghită din nou."

⁸⁷ Astfel acest peștișor a plutit în jur pe apă acolo pentru puțin, oh, eu cred, treizeci de minute. Și valurile au început să se ridice și să vină înăuntru.

⁸⁸ Am spus, "Ei bine, va trebui să plecăm destul de curând. Noi avem o găleată acum, așa că va trebui să plecăm."

⁸⁹ Și m-am ridicat, să o arunc înapoi peste niște nuferi, să o smucesc jos. Acolo erau niște plăci roșioare acolo în spate. Astfel am început, să trag momeala jos de pe nuferi, știți, am întors-o pe nufăr și am smucit-o jos, așa cum voi bărbați și femei știți despre pescuit.

⁹⁰ Și când am început să fac asta, dintr-o dată, Ceva a venit jos prin acele coline, chiar ca revăsarea unui Vânt. Și Acesta a venit asupra mea. Am dat drumul la undiță, și m-am ridicat în barcă. Și am privit în jur. Am auzit un Glas spunând, "Vezi acel peștișor?" Și acolo era el, zăcea acolo.

⁹¹ Am spus, "Vedeți acel peștișor?" chiar cum a spus El. Acolo aripioarele lui erau înțepenite, și el era, a zăcut pe apă o jumătate de oră. Și această Biblie este deschisă acum. Vedeți?

Și El a spus, "Vorbește-i, și dă-i viața înapoi."

⁹² Și am spus, "Peștișorule, în Numele Domnului Isus, eu îți redau viața."

⁹³ Și acei bărbați în picioare, priveau. Acel pește mic s-a întors pe spate, și a mers jos prin apă. Ei aproape au leșinat. Lyle și-a spălat fața în apă. A spus, "Mă voi trezi după o vreme." El a spus, "Eu-eu știu că visez."

Am spus, "Tu nu visezi."

⁹⁴ Și chiar în același timp, eu presupun că aveam, pe lista de rugăciune, treizeci sau patruzeci de copii spastici. Și cum avea Dumnezeu să meargă în jur, de la acei copii spastici, și să învie acel peștișor, aceasta doar merge să arate că El este interesat în toate lucrurile.

⁹⁵ De ce și-ar fi folosit El puterea să blesteme un smochin, când acolo erau mii de leproși în țară? Și El i-a ocolit pe acei leproși și a mers acolo și a pus un blestem pe un smochin. Și a spus, "Nici un om să nu mănânce din tine," și smochinul s-a uscat. A folosit puterea Lui, arătând că El este interesat în pomi. El este interesat în pește.

⁹⁶ El este interesat în voi. El este interesat în mine. Și El este interesat să vadă Cuvântul Lui manifestat, și El depinde de noi ca să o facem, pentru că noi suntem agenții Lui. Nimic în noi înșine. Este El; cedându-ne pe noi înșine și umblând cu El.

⁹⁷ Am văzut o vedenie în acea dimineață. Am văzut un animal mare culcat pe o parte a dealului. Oh, avea o pereche de coarne imense. Eram într-o călătorie de vânătoare în această vedenie, cam în jurul orei zece sau unsprezece din zi. Și m-am strecurat acolo și am împușcat animalul.

⁹⁸ Și apoi pe drum la întorcere, un enorm, urs mare grizzly s-a ridicat drept în sus în fața mea, și l-am împușcat.

⁹⁹ Și apoi i-am văzut luând coarnele, și o mână mică s-a întins și a luat coarnele, a pus banda de măsurat pe acesta. A măsurat patruzeci și doi de inci, din vârful cepului până la vârful cornului, patruzeci și doi de inci înălțime. Nu am văzut niciodată un animal ca acesta, vârfuri ascuțite foarte mari pe cornul lui. Și, totuși, arăta ca un cerb, dar este, oh, vai, era cât doi sau trei cerbi. Nu am văzut niciodată nimic ca acesta.

¹⁰⁰ "Bine," am spus, "probabil că se va împlini într-o zi. Eu o voi nota doar."

¹⁰¹ Am mers jos în Kentucky cu un prieten de-al meu, și Fratele Miner Arganbright m-a chemat, a spus, "Frate Branham, ești ocupat?"

¹⁰² Am spus, "Nu atât de mult." Am spus, "Eram în a mea... am două săptămâni acum. Sunt într-o mică vacanță."

¹⁰³ A spus, "Vino sus la Canada, la Alaska, cu mine. Vrem să organizăm o filială a Oamenilor de Afaceri la Anchorage și de asemenea la Fairbanks."

Am spus, "Sună bine, dacă voi reuși să am timpul să o fac."

¹⁰⁴ A spus, "Ei bine, Frate Branham, dacă o vei face, îți spun ceva, îți vom oferi o vânatoare frumoasă de urs grizzly."

¹⁰⁵ M-am gândit, "Oh, asta sună bine." M-am gândit, "Oh, oh, acolo-i vedenia. Vezi, asta este."

¹⁰⁶ "O vânatoare frumoasă de urs grizzly," am spus, "asta sună bine. Nu mă duc pentru aceea. Dar, în timp ce suntem acolo sus, și unii dintre ghizi vor să mă ducă afară, gratis, voi fi bucuros să merg."

Astfel, el a spus, "Ei bine, ei, ei o vor face. Noi o avem aranjat."

Am spus, "Bine, acum așteaptă. Lasă-mă să mă rog privitor la asta."

¹⁰⁷ Și am mers sus în pădure în acea zi, și de fiecare dată când mă rugam, mă îndepărtam tot mai mult, tot timpul, complet departe de asta. M-am gândit, "Asta-i ciudat." Și la două zile după aceea, l-am sunat pe Fratele Arganbright. Am spus, "Nu."

¹⁰⁸ El a spus, "Frate Branham, noi chiar aranjăm lucrurile."

¹⁰⁹ Am spus, "Să nu o faceți. Duhul Sfânt a condamnat asta." Și i-am spus vedenia. Am spus, "Eu-eu nu știu, Frate Arganbright, dar este ciudat. Dar El nu mă lasă să merg acolo sus, și, deși, sună ca și cum acela-acela ar fi locul."

Și el a spus, "Bine, acum, noi suntem toți pregătiți să mergem." Și am spus...

¹¹⁰ Acum, mulți dintre voi îl veți vedea pe Fratele Arganbright. El vine aici acum, să se pregătească cu mine, ca să plecăm în străinătate după această adunare. Și astfel îl puteți întreba pe el povestea. Așa că noi am spus...

Am spus, "Nu. Eu doar nu o pot face. Duhul Sfânt îmi spune să nu."

¹¹¹ Cel mai bine este să te supui, nu contează cât de mult, cât de bun arată. Voi predica despre ceva de genul acela mâine seară, cu voia Domnului. Astfel acum, amintiți-vă, nu contează cât de bine arată, dacă Dumnezeu nu este în aceasta, stați departe de aceasta. Nu contează cât de strălucit arată, stați departe de aceasta. Cât de prosper, stați departe de aceasta dacă Dumnezeu nu este în lucrul acesta. Stați departe de aceasta. Acum vom vorbi despre asta mâine seară, cu voia Domnului.

¹¹² Acum, deci când am mers acasă, Billy mi-a spus, fiul meu, a spus, "Tata, îl ști pe acel vânător cu care ai fost la vânatoare primăvara trecută acolo sus, cu numele de Southwick?"

¹¹³ "Oh," am spus, "sus pe... în... acolo mai jos de Yukon?"

A spus, "Da."

A spus, "El are o scrisoare aici pentru-pentru tine."

¹¹⁴ Este Fratele Eddie Byskal, care este conducătorul asociației slujitorilor din acel ținut nord vestic sus acolo, un băiat foarte bun, s-ar putea să fie aici în această adunare. El își plănuiește să vină în această direcție în perioada aceasta. Băiețel bun, și el are o familie frumoasă. El este-el misionază acolo sus acum la Crees, Indieni Cree. Și chiar am fost cu el toamna trecută. Și apoi... Sau, vara trecută, de fapt.

¹¹⁵ Atunci el, Eddie, a vrut să mă ducă acolo la Bud, care era unul dintre convertiții lui la Cristos. Soția lui era o Penticostală fidelă. Bud era un fermier, și el doar recent a intrat. Dar lui i-a fost repartizat, unde i-au alungat afară pe Indieni și i-au pus pe rezervație, un teritoriu mare pentru vânat. Cam șase... Oh, eu cred că a primit în jur de trei sute de mile pătrate, sau mai mult, acolo în jur, ca teritoriu repartizat lui de guvernul Canadian.

¹¹⁶ Ei bine, în acea primăvară, când am fost acolo sus, noi am mers la vânatoare de urși după adunare, dar când noi... în Mai, dar chinook au venit și ne-a întrerupt. Noi aveam în jur de... El nu a auzit niciodată de ceva despre adunări, și Eddie a continuat să toarne în el despre adunări.

¹¹⁷ Și el a spus, "Tu nu vrei să-mi spui că, astăzi, că Dumnezeu se arată pe Sine, și arată lucruri care vin înainte să se întâmple?"

Eddie a spus, "Asta-i exact așa."

¹¹⁸ Astfel el a continuat să vorbească cu mine. A spus, "Ști, eu am un frate care are epilepsie." A spus, "Dacă ai putea tu doar să ajungi numai la acel frate!" A spus, "Eu cred, dacă aș putea să îl aduc vreodată la una din adunările tale, eu cred că ar fi vindecat." Am spus... A spus, "El a avut asta toată viața lui."

Am spus, "Poate-i așa."

¹¹⁹ Ei bine, nu se întunecă sus acolo la acel timp al anului, voi știți. Soarele doar coboară, și devine... Oh, tu poți, oricând, la miezul nopții, ora unu, poți doar să stai, să citești ziarul, orice, vezi. Și cam-cam în ultima parte din Mai soarele nu apune deloc. Acesta doar abea se înclină, aproape dus, cam zece minute, și vine înapoi. Astfel noi doar ne întindeam oricând eram obosiți.

¹²⁰ Și apoi pe drumul spre ieșire, am întâlnit grupul de Indieni. Și, oh, am găsit acolo în spate pe bătrânul căpetenie. Ei îl lasă să stea acolo pentru că a avut doi copii. Ei își îngroapă copiii într-un trunchi, pe cei dragi ai lor. Un fel de

religie. Și ei i-au atârnat în copac, astfel ei doar au lăsat acea familie să stea acolo. Un bătrân drăguț, trecut de vârsta de nouăzeci de ani, șezând în șaua lui la fel de bine ca unul din băieții lui.

¹²¹ Și astfel noi am plecat a doua zi. El a spus, "Nu aveți cum să traversați acum. Duceți-vă sus peste munți și în această direcție." Oh, erau încă o altă sută de mile, ca să tăiem o cărare. Deci, nu puteam face asta. Era prea târziu. Am pornit înapoi.

¹²² Și pe drum înapoi, Bud avea un șir de cai tineri, și câțiva din ei au ajuns jos în mlaștină și lucruri. Și eu mă duceam pe acolo, vorbind, și, eu și Eddie. Și Bud era pe calul din față, încercând să iasă. Noi aveam douăzeci și unu de capete. Și eu am pus frânghia pe unul, l-am scos afară. Și imediat ce a ieșit afară, atunci a intrat calul meu înșeuat. Și iată-mă aici, ieșind afară pe acolo. Și eram cu noroi și tot... În câteva minute, m-am suit pe calul meu, și mi-am șters noroiul de pe hainele mele, așa, și am pornit.

¹²³ Și chiar în fața mea, de dincolo de acel deal de acolo, venea un om tânăr. M-am uitat la el. M-am dat în spate în șaua și miam oprit calul. Și l-am văzut căzând într-o criză, iar și iar, și făcea spume, a devenit cu adevărat arogant, și doar sfâșia totul. Și apoi s-a liniștit. Am văzut o veche salamandă [o sobă model salamandă – Trad.]. Am văzut cămașa lui arzând.

¹²⁴ Eddie era la aproximativ jumătate de bloc de oraș înaintea mea, încercând să prindă un alt cal. Calul tânăr a fugit de pe potecă, intrând înăuntru acolo, trăgând jos sacii de pe el, dând din copite. Astfel atunci am alergat acolo la Eddie. Noi am liniștit calul. Am spus, "Eddie, eu am AȘA VORBEȘTE DOMNUL pentru Bud."

A spus, "Frate Branham, ce s-a întâmplat?"

Am spus, "O vedenie. L-am văzut pe fratele lui."

A spus, "Oh, cheamă-l."

¹²⁵ Am spus, "Ține caii înapoi. Îi dau pinteni la al meu și merg înainte, alerg pe lângă acești cai, să văd dacă reușesc să-i ajung și să-i țin către partea dealului."

¹²⁶ Am alergat în jurul stâncii, așa, cu al meu ca... pe calul meu. L-am împins sus, și m-am suit acolo. Și mi-am pus mâna peste șaua. Am spus, "Bud?"

El a spus, "Da, Frate Branham."

¹²⁷ Am spus, "Vreau să îți spun ceva. Fratele tău..." și l-am descris.

A spus, "Da. Cine ți-a spus?"

Am spus, "Nimeni. Domnul doar ce mi l-a arătat." Am spus, "Mă vei crede ca slujitor al Lui?"

A spus, "Desigur, Frate Branham."

¹²⁸ Am spus, "Trimite jos," cam-cam opt sute de mile înapoi la civilizație, "fă pe fratele tău să vină aici. Și prima dată când cade în una din acele crize..." Am spus, "El le avea cam de la vârsta de doi ani. Tu s-ar putea să nu crezi, dar este ereditar. Bunicul tău le-a avut."

A spus, "Acum, asta este adevărul. Așa este."

¹²⁹ Am spus, "Acum, când acest băiat are această criză, tu smulge-i cămașa de pe spate și arunc-o în foc, și spune, 'Eu fac lucrul acesta în Numele lui Isus Cristos, conform cu Cuvântul Lui.' El niciodată nu va mai avea alta, atâta timp cât va crede."

¹³⁰ El doar și-a ridicat mâinile, a început să strige. A spus, "Niciodată nu am văzut asta să se facă, dar tu cu siguranță mi-ai spus chiar cum arată fratele meu, și mi-ai spus adevărul despre bunicul meu."

Am spus, "Așa este."

¹³¹ După ce noi am plecat, el a trimis și l-a adus pe fratele lui. Și mergea afară să facă o potecă în acea dimineață, când a venit sus cu autobuzul (vine sus, trece de două sau de trei ori pe săptămână, în sus și în jos pe autostrada Alaska), el a venit acolo la...

¹³² Și soția lui Bud, Lila, este doar o mititică, o femeie micuță, cam cât o bucată de săpun după ce s-a spălat o familie cu acesta. Doar o micuță... Are cinci copii, și o micuță femeie dulce.

¹³³ Și astfel Bud a ieșit să își pregătească caii, pentru că megea să taie o potecă, așa ca noi să putem să ne întoarcem pe aceea cu vânătorii lui.

¹³⁴ Și imediat ce el era dus, ei bine, fratele lui acolo, fără să se schimbe încă de hainele lui bune, a căzut într-o criză. Și ei stăteau într-o baracă veche, unde Americanii, când construiau autostrada, au avut-o acolo. Și când... Ei aveau o mare salamandă ca o sobă. Și micuța Lila... El devenea devenea repezit când avea acele crize. Și ea era speriată de moarte de el, și ea sărea pe o fereastră, una sau alta, ca să iasă din cale. Dar ea s-a pornit să sară afară, și s-a gândit la ce s-a spus. Ea a fost într-una din adunări, jos la Dawson Creek.

¹³⁵ Ea se năpustește acolo și încalce acest ins mare, îi smulge cămașa aceea jos de pe spate, țipând, nasturi și tot, cămașa lui albă, s-a dus la sobă, și a spus, "Fac lucrul acesta în Numele Domnului Isus, potrivit Cuvântului Domnului care ni s-a spus." Și el nu a mai avut una de atunci. Aceea i-a pus capăt.

¹³⁶ El a trimis după mine să vin, o vânatoare gratuită. Și eu caut întotdeauna după acele lucruri gratuite, știți. Astfel m-am gândit... "Bine," am spus, "Voi merge. O să văd dacă Domnul îmi permite să merg." M-am rugat. Și doar nici mai mult decât să mă rog, fiecare lucru se mișca în acea direcție.

¹³⁷ L-am luat pe Fratele Fred Sothmann. El este aici pe undeva în adunare. Unde ești, Fred? Iată-l acolo. Da. El este unul dintre administratorii bisericii noastre. Fratele Fred știe că asta a fost spus cu trei luni înainte să se întâmple. Este așa, Frate Fred? Și, eu presupun, Fratele Simpson. Câți sunt în clădire în seara aceasta care știu asta, înainte să se întâmple, a fost spus? Ridicați-vă mâinile. Ia te uită. Și a fost spus înaintea bisericii, exact ce urma să se întâmple. Bine, nu știam că acesta să fie timpul.

¹³⁸ Astfel am mers sus la autostrada Alaska, și Fratele Fred s-a oprit la un prieten, să meargă la vânatoare de elani. Acolo este prea departe retras pentru elani. Așa că eram sus în teritoriul oilor, unde ne duceam noi. Și astfel noi... am luat o-o bucată de-de cretă sau pământ, și am desenat pe parbriz. Am spus, "Acum, Frate Fred, deci dacă acesta este timpul, tu îți vei aminti exact ce va fi." Și el își amintește.

¹³⁹ Am mers în sus. În seara aceea când am ajuns în tabără, Bud a spus, "Frate Branham!" M-a îmbrățișat și a sărit în sus și-n jos, vorbind în limbi și strigând, știți. A spus... Și acela, un cowboy aspru, de asemenea. Și el-el doar îl lăuda pe Dumnezeu. A spus, "Tu ști ce, Frate Branham? Fratele meu nu a mai avut o criză de atunci încolo. Este perfect normal și sănătos, de un an."

¹⁴⁰ Am spus, "Atâta timp cât el o va crede, va continua în acel fel." Și am spus, "Acum spune-i să-și predea viața lui Cristos, și să-L slujească pentru restul zilelor lui. 'Să meargă și să nu mai păcătuiască, sau un lucru și mai rău va veni peste el.' Vezi?" Am spus, "Spune-i să facă asta acum."

¹⁴¹ Astfel am spus, "Eu am o altă vedenie," și i-am spus despre vedenie. Am spus, "Acum, acolo erau câțiva inși mici cu mine. Noi eram într-o călătorie de vânatoare. Ei erau bărbați mici. Și unul dintre ei avea o cămașă verde, cu carouri."

¹⁴² Și a spus, "Bine," a spus, "Frate Branham," a spus, "Eu nu am o cămașă verde, în carouri." Băiatul lui, Blaine, de optsprezece ani, a spus că nu are nici o cămașă verde în carouri.

¹⁴³ Eddie Byskal, un alt ins micuț, cântărește în jur de o sută zece livre, a spus, "Nici eu nu am una, Frate Branham."

Am spus, "Bine," am spus, "acum, animalul..."

El a spus, "Ce fel de animal a fost?"

Am spus, "Arăta ca un cerb."

¹⁴⁴ A spus, "Nu există cerb aici sus. Este prea la înălțime." A spus, "Poate era un caribu."

Am spus, "Un caribu are o parte plată."

A spus, "Așa este."

Am spus, "Acesta avea vârfuri ascuțite."

¹⁴⁵ El a spus, "Bine, Frate Branham," a spus, "noi mergem pe teritoriul oilor, nu teritoriul cerbilor sau nimic de genul acela."

¹⁴⁶ Am spus, "Ei bine, probabil este o altă călătorie. Fratele Arganbright... S-ar putea să fi fost Alaska pe undeva," Am spus, "pentru că era un gigant, urs grizzly."

A spus, "Ce fel de grizzly era?"

Am spus, "cu păr Argintiu." Acela este cel mai renumit dintre ei toți.

¹⁴⁷ A spus, "Eu sunt un ghid. Am fost în aceste păduri aici toată viața mea. Nu am văzut niciodată unul cu părul argintiu." A spus, "Am văzut un grizzly obișnuit. Dar," a spus, "Nu am văzut niciodată unul cu păr argintiu, nu am văzut unul niciodată în viața mea."

¹⁴⁸ Am spus, "Ei bine, există vreunul, unul pe undeva, și eu o să-l prind."

A spus, "Eu voi spune că acela-i adevărul." A spus, "Voi spune asta."

¹⁴⁹ Noi am pornit, trei zile mai târziu. Am făcut tabăra exact, sus deasupra zonei de cherestea.

¹⁵⁰ Și Dumnezeu să mă ajute, dacă ei rămân așa până în Mileniu, să mă lase să locuiesc acolo în timpul Mileniului. Mie chiar îmi place să mă scald în acea natură de acolo. Oh! Oricine care nu l-ar putea vedea pe Dumnezeu acolo, este-este orb, surd, și mut. Chiar a-L vedea reflectându-Se în acei mari, munți imenși! Oh, doamne! Adâncul cheamă adâncul, atunci, și acolo sus doar având un timp glorios.

¹⁵¹ Astfel noi am mers sus pe un munte. Tu doar trebuie să mergi drept, în *acel* fel, doar să ajungi sus pe el. Oh, nici o cherestea, doar simplu mușchi de caribu este tot ce vezi. Am văzut în jur de treizeci sau patruzeci de capete de oi. Nu era nici una destul de mare ca să o luăm. Erau doar micuțe semirotunde, și rotunde pe trei sferturi. Eu-eu vroiam unul destul de mare cu care să ies de acolo, astfel a merge atât de departe înapoi. Astfel noi... Eu am mers înapoi jos.

¹⁵² Și a doua zi am început să traversăm, și Eddie a căzut în apă când a pornit să sară dincolo, era încălțat cu o pereche de ghete mari.

¹⁵³ Urcând pe marginea muntelui, Bud s-a oprit și a spus, "Dămi voie să folosesc binoclul tău, Billy." I-am dat binoclul.

¹⁵⁴ Am parcurs o porțiune, și vorbeam despre Domnul, și am strigat, și am alergat în sus și în jos pe versantul muntelui, având chiar un timp glorios. Este bine să mergi, în călătorie de vânatoare, dacă mergi cu frați.

¹⁵⁵ Și astfel el a luat binoclul meu. A spus, "Frate Branham, acolo-i berbecul tău. Sunt vreo opt din ei întinși la vre-9 șase mile, chiar acolo pe vârful celuilalt pisc. Uită-te la ei. Li vezi împreună?"

L-am luat. Am spus, "Aș spune, iată-i acolo, exact."

¹⁵⁶ El a spus, "Ei bine, am putea tot atât de bine să coborâm înapoi, pornim dimineată în jur de ora trei." A spus, "Ar trebui să fim acolo sus pe la nouă, sau de la zece. Berbecii bătrâni vor fi întinși jos. Acela ar fi chiar timpul."

Am spus, "Ce sunt celelalte lucruri umblând acolo înjur?"

¹⁵⁷ A spus, "Sunt caribu." Am spus... Deci, la șase mile depărtare, știți, e greu să spui cum arată.

¹⁵⁸ Și atunci, de atunci înainte, șase sute de mile, cum zboară cioara, acolo nu este nici o cărare sau potecă. Și când ajungi la Coasta de Vest, mergi cam opt sute de mile spre Vancouver, acolo nu există nici măcar o fărâmă de civilizație. Și civilizațiile următoare, mergând în *această* parte, este Anchorage, cam șapte sau opt sute de mile. Mergi înapoi pe *această* parte, ajungi în orașelul, Yellow Knife, unde găsiți un vapor acolo o dată pe an pentru Eschimoși. Și, următoarea, ajungi în Rusia. Deci, tu ești de fapt de unul singur. Acolo este unde Dumnezeu Se poate odihni, acolo sus, de la toate necazurile și încercările noastre în care Îl punem noi. Astfel îmi place să merg acolo sus și să stau de vorbă cu El când El se odihnește, vedeți, astfel atunci când cum a fost seara trecută pe-pe corabie.

¹⁵⁹ Astfel când am mers înapoi jos, și dimineata următoare am pornit devreme. În jurul orei opt, ne-am cotit prin tufișuri și de toate, până am ajuns în vârful dealului. Și pe drum în sus, a trecut o caribu femelă, și un taur de o mărime frumoasă. El a mers, a pornit sup pe deal, și coarne mari plate pe el. Și am spus, "Ei bine, și deci acolo-i primul caribu care l-am văzut vreodată în pădure, sălbatic. Nu am mai fost niciodată la așa înălțime înainte."

A spus, "Da. Acela este un caribu."

¹⁶⁰ Astfel noi am urcat sus pe deal și ne-am uitat. Oile nu erau acolo. Astfel eu și cu Bud am umblat în jur. Și Eddie a început să se furișeze în jur, și Blaine, băiatul lui, căutând în jur după vânat.

¹⁶¹ Și noi am mers aici, și oh, vai, eu doar am strigat, "Slavă lui Dumnezeu!" M-am uitat în jos acolo, și acolo erau acei munți mari cu piscurile înzăpezite; mușchi galbeni de caribu sub zăpadă. Și doar mai jos de aceea veneau brazii, care erau molidii pitici. Și am ajuns puțin mai departe în jos, acolo erau arbuștii cerbilor, roșii. Puțin mai departe după aceea, erau plopii tremurători, galbeni. Totul reflecta în lacul de jos sub acesta. Oh, vai!

¹⁶² Eu și cu Bud doar ne-am pus brațele în jur unul la altul, și doar am dansat un mic țopăit acolo, doar țipând și strigând, și laudând pe Dumnezeu. Și ne-am așezat cu brațele unul în jurul celuilalt, și doar îl laudam pe Dumnezeu. Și am avut un timp minunat, eu presupun, cam două ore.

¹⁶³ Și am spus, "Spune, mă întreb ce o fi cu Eddie?" Noi îl chemam "Tipul." Astfel, am mers înapoi. Am pornit peste deal. Am spus, "El nu s-ar putea pierde aici sus."

¹⁶⁴ Și a spus, "Nu. Blaine este acolo în spate pe undeva, și el este un Indian."

¹⁶⁵ Astfel ne-am uitat în jur, și am văzut o cameră de filmat așezată acolo. Am spus, "Acea era a lui Eddie." M-am uitat înapoi în jos pe deal. Și m-am dus pe partea *asta*, și el s-a dus pe cealaltă parte.

¹⁶⁶ Și Eddie făcea, "Ș-ș-ș-ș." El pândește acel micuț, caribu taur. Și el urma să-l ducă înapoi jos, să-l hrănească la prietenii Indieni la care le misiona. Astfel, el a împușcat caribul. Noi am coborât și l-am curățat.

¹⁶⁷ Am venit înapoi, era cam pe la ora unu. Am găsit din nou caii noștri înșeuși, cam la jumătate de milă depărtare, unde stăteau ei. Și noi stăteam acolo. El a spus, "Frate Branham, îți place să umbli?"

Am spus, "Sigur că da."

¹⁶⁸ A spus, "Dacă escaladăm acest munte... Acei berbeci au trecut în direcția *asta*, și au mers jos în cealaltă deschizătură acolo, poate. Dacă nu, au mers înapoi în *această* direcție." A spus, "Hai să-l lăsăm pe Eddie și pe ei să se ducă înapoi, și să meargă prin acest traseu *aici* jos, și să ia calul meu înșeuat și calul tău înșeuat, și să care caribul la tabără. Și noi vom umbla doar pe aici și ajungem la acel loc. Și ar trebui să ajungem înăuntru cam pe la ora zece sau unsprezece deseară."

Am spus, "Bine. O vom face."

¹⁶⁹ Astfel, noi stăteam acolo. Noi doar am mâncat o conservă de sardine, una, fiecare din noi. Și am îngropat sub mușchi, aceste sardine. Și pâinea noastră, o aveam în cămașă, și am transpirat până s-a făcut toată un cocoloș mare. Dar a fost bună, când îți este foame. Și este în regulă. Astfel, am stat acolo.

¹⁷⁰ Și eu doar priveam în jur. Și mă uitam prin binoclu. Am spus, "Bud, uite aici. Ce este acela de acolo?"

¹⁷¹ La vreo trei mile depărtare, acolo era culcat acel caribu. Și era unul ciudat. Nu erau coarne plate; erau coarne ascuțite mari. Am spus, "Îți amintești? Uite aici. Acolo este acea panoramă, chiar exact. Și acolo stă întins acel animal, chiar în așa fel." Am spus, "Există numai un singur lucru care împiedică vedenia, cineva cu o cămașă verde, în

carouri." Și acolo stătea Eddie cu o cămașă verde pe el, în carouri. Am spus, "Credeam că nu aveai una."

¹⁷² A spus, "Soția mea trebuie să o fi pus în bagaj. Când am căzut în apă, ieri, a trebuit, să schimb cămașa." A spus, "Nu am știut că ea a pus-o acolo, Frate Branham. Îmi pare rău că ți-am spus ceva greșit."

Am spus, "Tu doar trebuia să faci asta, fiule."

¹⁷³ Oh, Bud a început să strige. A spus, "Tu poți să stai chiar aici și să-l împuști, de la trei mile distanță. Nu-i așa, Frate Branham?"

Am spus, "Potrivit cu vedenia, eu eram chiar asupra lui."

¹⁷⁴ A spus, "Frate Branham, eu îți zic, cum o să ajungi tu acolo?"

Am spus, "Eu nu știu, dar o să ajung acolo."

Astfel el a spus, "Cum te duci?"

Am spus, "Mergând în jurul acestei panorame."

¹⁷⁵ A spus, "Acela-i șist argilos." Și eu... A spus, "Dacă aluneci, vei avea cam o mie de tone de zăpadă peste tine, cam într-o secundă."

¹⁷⁶ Și am spus, "Domnul va avea grijă de asta. Acela-i drumul cum am mers, în vedenie, drept în jur."

A spus, "Bine, eu te voi urma." Și a venit.

¹⁷⁷ Și acești băieți au spus, "Noi vom sta aici acum până vedem că prinzi caribul," și au spus, "atunci noi vom-noi ne vom duce jos, luăm caii și ne vom duce înapoi. Ne vom întâlni jos la capătul ravenei, cam, oh, cam la patru sau cinci mile în jos."

A spus, "În regulă."

¹⁷⁸ Astfel am pornit roata, eu și cu Bud. Cam într-o jumătate de oră, noi am ajuns chiar roata. Și acel caribu întins chiar acolo, se uita drept la noi, și nu ne-a văzut. Trebuie să fi dormit. Și am mers sus peste o mică potecă, și am venit înapoi, și ne-am apropiat până la treizeci de iarzi de el. Era întins acolo. Acest enorm, animal mare, s-a ridicat de acolo, și l-am luat.

¹⁷⁹ Și în timp ce ședeam acolo, să luăm capul, și așa mai departe, de la el, așa, Bud a spus, "Ai spus tu că aceste coarne erau patruzeci și doi de inci?"

Am spus, "Asta-i exact așa."

¹⁸⁰ A spus, "Frate Branham, ele trebuie să fie o sută patruzeci și doi," cap foarte mare.

Am spus, "Nu. Sunt chiar exact patruzeci și doi."

A spus, "Am o bandă de măsurat acolo jos."

Am spus, "Te îndoiești de asta?"

A spus, "Nu, domnule."

¹⁸¹ A spus, „Dar, așteaptă un minut, nu mi-ai spus tu că vei lua un urs mare grizzly înainte să ajungi înapoi jos? Că va fi unul cu păr argintiu, înainte să ajungi înapoi unde era acel băiat, cu cămașa verde pe el?"

Am spus, "Acela-i adevărul."

¹⁸² El s-a uitat înapoi în jos pe deal. Ei bine, nu există nici un lucru *atât* de înalt, nimic de loc. Doar mușchi, tot ce vezi, mile și mile, doar valuri de dealuri de mușchi. A spus, "Unde este el, Frate Branham?"

¹⁸³ Am spus, "El poate asigura unul. El a spus așa." Am spus, "Te îndoiești de asta, Bud?"

A spus, "Nu, domnule."

¹⁸⁴ Ei bine, venind în jos pe deal, noi am venit *așa*. El căra pușca o vreme, și eu căram capul, apoi viceversa. Doar trebuia să pășim lateral, venind jos, acele coarne mari doar se greblau în mușchi. Și noi am ajuns cam la o milă de la acesta. Ne-am oprit și am privit în jur. El a spus, "Acel urs bătrân ar face mai bine să apară, nu-i așa?"

Am spus, "Ce te-ce te preocupă?"

A spus, "Nimic."

¹⁸⁵ Am mers înainte până am ajuns să dăm de un ghețar mic. Ne-am așezat acolo jos și ne-am răcorit puțin. El a spus, "Frate Branham, doar gândește-te la asta," a spus, "nu avem mai mult de vreo, oh, mai puțin de jumătate de milă până-î ajungem pe acei băieți, și undeva între aici și acolo tu vei ucide unul cu părul argintiu."

¹⁸⁶ Am spus, "Așa este. Așa este." El a spus... Am spus, "Tu te îndoiești de asta, Bud."

¹⁸⁷ El s-a ridicat și m-a luat de mână. A spus, "Frate Branham, fratele meu nu a mai avut niciodată o criză din acea zi până în aceasta." A spus, "Dumnezeul care a putut să-ți spună despre fratele meu, nu te-ar minți."

Am spus, "Bud, el va fi acolo."

A spus, "De unde va veni?"

¹⁸⁸ Am spus, "Eu nu știu, dar," am spus, "Bud, eu sunt de cincizeci și doi," (atunci), și am spus, "Eu am văzut

vedenii, de copil. Și când am văzut acest caribu aici, ucis, și ai să vezi dacă coarnele lui nu au patruzeci și doi de inci. Și apoi, aceeași vedenie, eu pe drum înapoi jos spre unde se afla acea companie, cu care eram, am ucis acest urs cu părul argintiu, grizzly."

El a spus, "Frate Branham, eu pot vedea la douăzeci de mile."

¹⁸⁹ A spus, "Dumnezeu va trebui să-l scoată afară din pământ, sau să-l aducă jos din cer, sau ceva."

Am spus, "Nu-ți fă griji. El va fi acolo."

¹⁹⁰ Am mai mers cam încă o sută de iarzi. Era și el aproape epuizat. Acesta cântărea cam o sută cincizeci de livre, acest trofeu. Astfel, venind în jos pe deal, și el-el l-a pus jos. A spus, "Pfiu! Sunt aproape terminat."

¹⁹¹ Am spus, "Da." Am ajuns la un mic pitic, molid pitic atunci, cam *atât* de înalt. Acolo erau câteva potârniche care zburau în jur, și erau găinușe sălbatice, și astfel am aruncat câteva pietre spre ele așa.

Astfel el a spus, "Ai mâncat vreodată ceva din acele găinușe sălbatice?"

Am spus, "Nu. Nu cred că am mâncat."

¹⁹² A spus, "Ele sunt bune. Sunt la fel de bune ca și potârnichele." A spus, "Frate Branham?" Și-a dat jos pălăria lui neagră veche, și-a făcut vânt. A spus, "Ar cam fi timpul ca acel urs bătrân să apară, nu-i așa, băiete?"

Și am spus-am spus, "Bud, tu te îndoiești de asta."

¹⁹³ A spus, "Nu. Nu mă îndoiesc. Dar, Frate Banham, eu-eueu doar nu pot să înțeleg."

¹⁹⁴ Am spus, "Nici eu. Nu este ca eu să înțeleg. Este ca eu să cred." Amin. Dumnezeu din Ceruri știe că aceste lucruri sunt adevărate. Aș sta eu aici și să spun asta, dacă nu era adevărat?

¹⁹⁵ Atunci am început să mă întorc în jur, să-i dau lui pușca, și eu să iau capul. Și cum m-am întors, am spus, "Bud, tu ai acel binoclu în jurul gâtului. Ce este acela care stă sus acolo pe coasta dealului?"

¹⁹⁶ Și a aruncat binoclu sus. A spus, "Oh, ajută-mă," a spus, "dacă nu este vaca de lapte a cuiva!" Nu există un astfel de lucru în țară. A spus, "Acela este cel mai mare grizzly care l-am văzut vreodată în viața mea. Și acesta este adevărul, privește la acel soare galben cum strălucește asupra lui. El este unul cu părul argintiu." A spus, "Cât de departe zici că este?"

¹⁹⁷ Am spus, "El este la vreo două mile acolo sus." Și noi eram aproape epuizați. El a spus... Am spus, "După ce așteptăm? Să mergem."

Și el a spus, "Ești sigur că îl iei?"

Am spus, "Sigur că am să-l iau."

A spus, "Ce-i pușca aceea care o folosești acolo?"

¹⁹⁸ Am spus, "Acum, nu te gândi la aceea." (Și o pușcă foarte mică care mi-a dat-o un frate la o adunare odată, cu câțiva ani în urmă.) Și am spus... (Una ieftină, calibrul mic .270.) Și am spus, "În regulă. Eu am Eu... Aceasta o să fie."

¹⁹⁹ Am continuat să mergem puțin mai aproape. Și cu cât ne apropiam mai mult, cu atât mai mare părea acel urs. Oh, el arăta ca o claiă enormă de fân așezată acolo sus pe acel mușchi, știți. Stătea, puternic, mare, creatură uriașă, capul cam *atât* de lat, voi știți, și fălcile ieșite, labe foarte mari. Și el lovea aceste ramuri mici de coacăze, *așa*, știți, le mânca. Și așezat așa, un tip foarte mare! Noi am ajuns cam, oh, cam la opt sute de iarzi de el.

²⁰⁰ El a spus, "Hei, Frate Branham, ai-ai împușcat vreodată un grizzly înainte?"

²⁰¹ Am spus, "Am împușcat mulți urși, Bud, dar nu am împușcat niciodată un grizzly cu păr argintiu înainte."

²⁰² A spus, "Tu ști, cel cu părul argintiu este cel mai mare luptător dintre ei toți."

Am spus, "Da, am înțeles asta."

A spus, "El nu știe cum să moară."

Și am spus, "Și?"

²⁰³ A spus, "Să nu... Cât-cât-cât de departe trebuie tu? Cât de aproape de el trebuie să ajungi cu asta?"

²⁰⁴ Acum, doar întrebați-l pe el. Scrieți-i o scrisoare. Eu vă voi da adresa. A spus, "Oricine să îmi scrie despre asta, care vrea, despre oricare dintre aceste lucruri. Lasă-mă să le spun." Și astfel...

Și am spus, "Și?" Am spus...

El a spus, "Acum?"

²⁰⁵ Am spus, "Nu, nu. Am fost mai aproape decât atât, Bud. Am fost chiar lângă, aproape de el."

²⁰⁶ A spus, "Noi ajungem destul de aproape acum. El poate ataca în orice moment."

²⁰¹ Am spus, "Știu asta. Dar," am spus, "Bud," am spus, "va fi totul în regulă."

²⁰⁸ A spus, "Acum, când tu împuști un urs," a spus, "acum, Frate Branham, împușcă-l în spate. Tu trebuie să-l dobori, pentru că el va continua să lupte, el nu se poate ridica atunci."

Am spus, "Nu, conform cu vedenia, eu l-am împușcat în inimă."

El a spus, "Sper că nu ai făcut nici o greșeală în aceea."

²⁰⁹ Am spus-am spus, "Nu am făcut." Am spus, „Îmi amintesc asta." Pentru că, într-o-într-o vedenie, ești-ești într-un conștient, și în ambele, așa cum am explicat seara trecută. Tu ești în două. Nu poți uita aceasta. Vedeți? Deci acolo sunteți.

²¹⁰ Astfel ne-am apropiat din nou, cam-cam două sute cincizeci de iarzi. Acela a fost chiar ultima râpă peste care am trecut. Și am spus, "Asta-i chiar cam cum este acum. Uită-te la el. Nu este el o frumusețe?"

A spus, "Da, cred că este."

²¹¹ Și-și am spus, "În regulă, Bud. Acum când mă ridic de aici, el vine." Și am spus, "Tu doar urmărește."

Și el a spus, "Voi urmări."

²¹² Astfel am pus un glonț pe țeava puștii, știți. Și noi eram jos sub această râpă mică. Chiar cum m-am ridicat, iată-l venind. Vai, vai! M-am oprit, am tras, și a sunat ca și cum l-a lovit o jucărie care trage cu mazăre. Băiete, aceasta nici măcar un pic nu l-a frânat mai mult, decât nimic. Și, vai, înainte...

²¹³ Vorbiți despre viteză! Nu am văzut niciodată ceva de felul acela. El, ei ar depăși un cal, cerb, sau orice, știți, un urs poate, așa. El venind drept în jos de pe acel deal, drept spre noi, așa.

²¹⁴ Și eu, înainte să pot pune un alt glonț în pușcă, a căzut mort, cam, oh, cam treizeci, patruzeci de iarzi de mine, doar s-a rostogolit; i-a luat inima, plămâni, și tot, de la el. A fost un glonț Nosler, voi care încărcăți manual știți. Astfel acesta-acesta l-a explodat, și el s-a prăbușit.

²¹⁵ Bud, stând acolo, a privit, era foarte alb în jurul gurii. A spus, "Frate Branham, eu nu-l vroiam în poala mea."

Am spus, "Nici eu."

²¹⁶ A spus, "Pfiu." A spus, "Vreau să-ți spun, după ce se termină, băiete. Dacă aceea nu ar fi fost una din acele vedenii, și nu aș fi văzut întâmplându-se înainte, eu nu aș fi venit niciodată aici sus, atât de aproape de acel urs, cu tine."

²¹⁷ Și nici unul dintre noi nu l-a putut clinti. El cântărea în jur de o mie de livre, presupun, așa, uriaș, tip mare. Nu l-am putut curăța, am... să-l jupuim. Am pornit în jos. Și noi am spus... "Frate Branham?" Am ridicat coarnele. El a spus, „Dacă acele coarne sunt exact de patruzeci și doi de inci," a spus, "Eu doar voi avea un atac de alergare."

²¹⁸ Am spus, "Ai face mai bine să-l ai chiar acum, atunci, pentru că asta-i ce este."

²¹⁹ A spus, "Nu am văzut niciodată un-un-un... Mi se pare ca și cum visez asta."

²²⁰ Și când am ajuns acolo jos, și i-am spus lui-lui Eddie, am spus, "Acum tu urmărește. Blaine își va pune mâinile."

²²¹ Acum, vă amintiți, acolo era o mână mică în jurul aceluia corn. Îți amintești, Frate Fred, cum ți-am spus că va fi?

Și am spus, "Tu să urmărești," lui Eddie.

Și astfel Bud a spus, "Așteaptă." Și-a adus calul acolo.

²²² Și noi miroseam a urs, știți, și acei cai doar rupeau totul. Știți cum fac ei când simt miros de grizzly sau orice fel de urs. Astfel eu-eu am mers acolo, am ținut, încercam să țin calul, calul înșeuat care încerca să scape.

²²³ Și s-a dus acolo și a luat banda lui de măsurat, și a venit mergând pe dincolo, se uita la mine, așa. A spus, "Vino aici, Blaine." L-am ghiontit pe Eddie. L-a pus jos pe acesta. Amin. Și acesta este adevărul, patruzeci și doi de inci, la țanc!

²²⁴ Acum, acele coarne se micșorează cam doi inci când se usucă. Acel urs grizzly este întins în sufrageria mea, iar coarnele sunt atârinate pe perete. Taxidermistul le-a aranjat, și le-a fixat. Acolo este o bandă de măsurat agățată pe ele, patruzeci și doi de inci, exact.

²²⁵ Acum, pentru ce i-ar spune Dumnezeu unui om așa ceva, despre o călătorie de vânatoare?

²²⁶ Când am ajuns înapoi, mama era bolnavă. M-am dus să o văd. Ea a spus, "Billy?" Vedeți, El mă încuraja, mă pregătea pentru ceva.

Am spus, "Mama, Domnul te-a vindecat întotdeauna."

Ea a spus, "Billy, mă duc Acasă să-l văd pe tata."

"Oh," am spus, "mama, nu vorbi așa."

A spus, "Da, mă duc." Eu m-am rugat pentru ea.

Și Fratele Fred și toți acești martori așezați aici știu.

²²⁷ Atunci, următorul lucru ce-l știți, ei au dus-o în spital. Doctorul nici măcar nu a știut ce era în neregulă. Ei bine, am ieșit să mă rog pentru ea. Ea a spus, "Fiule, eu mă duc." Și acum, mama mea era un fel de femeie puternică, oricum.

²²⁸ Într-o zi, la câteva zile după aceea, am mers înapoi. Ea stătea acolo, privind drept în sus spre Ceruri. A spus, "Billy, eu te văd."

Am spus, "Păi, sigur, mama." A spus, „Eu te văd chiar aici."

²²⁹ Ea a spus, "Oh, tu ești atât de bătrân, Bill," a spus, "părul tău alb și barba doar atârnă împreună. Tu îți ai brațul în

jurul crucii, întinzându-te după mine." Am avut o idee bună atunci, că aceea era tot.

Acum, voi fraților de aici știți că este adevărul.

²³⁰ A doua zi a fost Duminică. Eu predicam. Mi-au trimis vorbă, "A ta..." Am spus, "Eu nu cred că mama se duce. Dumnezeu îmi arată întotdeauna, când se duce familia mea. Dar, mama, El nu mi-a arătat nimic privitor la asta." Iată că vine un mesaj. Și eu eram chiar la mijlocul Mesajului meu, așa. Cineva a intrat, a spus, "Du-te, du-te la mama ta chiar acum. Sun-o la telefon. Ea moare, în acest minut."

²³¹ Am spus, "Moarte, ține-o nemișcată. Cuvântul lui Dumnezeu este mai important decât aceea."

²³² Acest om șezând chiar aici, Fratele Borders. După ce s-a încheiat serviciul, am ieșit să o văd pe mama mea. L-am întâlnit pe Fratele Borders. A spus, "Frate Branham, tu nu ești nici măcar de șase picioare, dar eu am văzut un om de zece picioare care stătea în amvon dimineața aceasta."

Am spus, "Frate Borders, Dumnezeu se va îngriji de toate acestea pentru mama."

²³³ Și la câteva zile după aceea, ei m-au chemat afară la cameră, și ea chiar că se ducea. Am adunat înăuntru copiii, stăteam în jurul patului. Am spus, "Mama, într-adevăr te duci?"

Ea a spus, "Da." Atunci ea nu a mai putut vorbi.

²³⁴ Am continuat să-i spun, "Ce înseamnă Isus pentru tine, mamă?" Îmi amintesc când am botezat-o în Numele Lui, cu mult timp în urmă, afară în apă. Am spus, "Spune-mi ce înseamnă El pentru tine acum."

A spus, "Mai mult decât viața pentru mine."

²³⁵ Am spus, "Mama, dacă tu te duci, eu sunt băiatul tău, ... un predicator. Eu vreau să știu, de la mama mea proprie care se duce să îl întâlnească pe Dumnezeu. Eu vreau să îți țin mâna aici, mamă."

A spus, "Eu vreau să o faci." Am continuat să o țin.

²³⁶ Ea nu putea vorbi. Părea ca și cum paraliza, fața ei. Am spus, "Nu mai poți vorbi, mamă?" Ea nu a putut face... Am spus, "Ascultă. Este Isus încă același pentru tine?" Ea a putut să încuviințeze din cap.

²³⁷ Apoi a ajuns la un punct unde nu a mai putut încuviința din cap. Am spus, "Mamă, este Isus totul pentru tine acum? El vine după tine, într-un minut. Totul, pentru tine?" Ea nu se putea mișca.

²³⁸ Am spus, "Mamă, tu ai numai un singur lucru, tu... Văd că clipești din ochi. Dacă Isus încă înseamnă același pentru tine cum a însemnat El întotdeauna, ziua în care te-am botezat în apă, clipește din ochi foarte repede." Ea a clipit din ochi, și lacrimile îi curgeau, așa.

²³⁹ Și o Adiere mică a venit, suflând în cameră. Mama a plecat Acasă.

²⁴⁰ Am venit acasă, m-am dus la pompele funebre, am ales hainele. Oh, voi știți cum este. Voi a trebuit să faceți același lucru. Copiii toți plângeau, unul jos într-un loc; unul, în altul. Am spus, "Mama era stâlpul de legătură. Noi nu vom mai fi niciodată la fel." Doc și familia lui în *acel* colț. Jesse și familia lui în *acel* colț. Noi doar ce îl înmormântasem pe Howard, recent. Am spus, "Ei bine, noi suntem duși, băieți." Am spus, "Noi vom... Nu vom mai veni să ne vedem unii cu alții. Mama era suportul nostru." Am spus, "Nu ne vom mai vedea unii cu ceilalți, nu pentru mult acum."

²⁴¹ M-am dus acasă, noaptea, după ce am ales hainele ei. M-am dus acasă.

²⁴² D-na D'Amico, o știe cineva, din Chicago? A fost o prietenă foarte dragă a campaniei. Ea mi-a dat o Biblie. (Scuzați-mă.) Și aceasta era una dintre acele Biblii cu litere roșii, cu un fermoar pe ea. Și cineva, când am predicat acea predică, *Mielul și Porumbelul*, ei mi-au trimis doi porumbei, ca suport. Un alt frate de-al meu, Fratele Norman, mi-a trimis un porumbel mic, și un miel, Fratele meu Borders mi-a dat mielul. Am luat Biblia. Meda era acolo într-un colț, plângea.

²⁴³ Și voi toți Oamenii De Afaceri de aici știți, când am fost în Jamaica, am văzut-o pe soacra mea, v-am spus la masă acolo în Jamaica. Am spus, "Cineva din familia mea este pe moarte, care nu are nici un dinte. Îi văd ducându-se." Chiar la masă, Demos Shakarian și ei toți șezând acolo. La câteva ore de atunci, soacra mea chiar aproape a căzut moartă, o dată, vedeți, fără dinți, chiar exact.

²⁴⁴ Am spus, "Văd un tânăr că scuipă sânge." Am sunat, am spus, "Nu-l lăsați pe Billy..."

²⁴⁵ Este cineva aici care a fost la-adunarea din Jamaica acolo de data aceea la-la Jamaica? Nu pot să văd. Da. Sunt doi. Astfel atunci...

²⁴⁶ Și am spus, "Trebuie... Billy, să nu te duci acolo sus. Am văzut un tânăr care scuipa sânge." Și a fost cumnatul meu. S-a dus, a avut o hemoragie când a murit mama lui. Doar l-a aruncat într-un astfel de șoc.

²⁴⁷ Apoi stând aici în acea zi, am luat această Biblie. Am spus, "Tată, eu nu știu. Poate doar dragostea Ta, Tu nu mi-ai arătat plecarea ei. Dar sunt atât de zdrobit, Doamne. Vrei Tu să-mi dai doar un cuvânt de mângâiere din Cuvântul Tău?" Am spus, "Lasă-mă doar să citesc ceva care să fie ca mângâiere, să mă mângâie." Doar am lăsat ca Biblia să se deschidă așa. Acolo a fost, litere mari roșii, "Ea nu este moartă, ci doarme." Și m-am dus în cameră. Ne-am dus să dormim.

²⁴⁸ În jurul orei opt, dimineața următoare, m-am sculat. Ei urmau să o pregătească, cam pe la amiază, așa ca să

mergem să o vedem. Meda a ieșit să ia micul dejun al copiilor, și micuțul Joe plângea. Becky într-un colț, încă plângea, "O să o mai văd vreodată pe bunica?"

²⁴⁹ Am spus, "Da. Da. Tu o vei vedea. Ea este doar dincolo, a urcat scările." Am spus, "Ea, noi o vom vedea din nou." Și ea îi iubea pe acei copilași, știți.

²⁵⁰ Și, astfel, și ei plângeau toți, "Putem să o vedem pe bunica în această după-amiază?"

²⁵¹ Am spus, "Puteți vedea trupul în care a trăit, dar bunica s-a dus sus ca să fie cu cealaltă bunică a voastră, ele sus în Cer."

²⁵² Și Joe nu putea înțelege asta, băiețelul meu, știți. El doar nu o putea înțelege. A spus, „Atunci va veni bunica înapoi jos deseară?"

²⁵³ Și am spus, "Nu, nu. Eu nu știu când va veni ea înapoi. Când vine Isus, ea va veni înapoi."

²⁵⁴ Și eu stăteam acolo. Și m-am întors în jur, am intrat în cameră. Și când am făcut-o... Nu îmi cereți să explic asta. Nu există cale de a o explica. M-am văzut pe mine stând acolo, chiar la fel cum privesc peste această audiență. Și eu conduceam cântări. Nu am făcut asta niciodată. Nici măcar nu pot să cânt, deloc. Astfel, și acolo era o mare, mulțime uriașă de oameni.

²⁵⁵ Pe această parte, auditoriul părea să fie afară, ca, oh, nu știu cum ați numi-o voi, cumva în jos pe un deal, și cumva ca un amfiteatru. Și era atât de departe înapoi, rândurile erau, că trebuiau să fie ridicate așa, astfel cei așa de departe în spate trebuiau să se uite în direcția aceasta. Dar toți chiar în mijloc... Doar trei rânduri, în felul acesta. Și chiar în mijloc erau doar ca rânduri de clăie de fân, de copii mici convulsivi, copii ologi întinși în acele rânduri.

²⁵⁶ Și eu eram îmbrăcat cu un costum închis, și cântam, "Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru, aduceți-i pe cei mici la Isus." Noi cântam asta la biserică, destul de des, mai ales la dedicarea copiilor. Și acolo era o, ca o-o lojă aici, unde stăteau celebritățile, și amvonul era aproape de aceea. Dar eu eram jos, conducând cântările. Și dintr-o dată, eu stând acolo, uitându-mă la mine însumi, atunci... Oh, nu încercați să o chibzuiți, pentru că nu puteți. Atunci când eu eram aici, apoi a devenit aici. Eu nu știu. Doi din ei au mers împreună. Și este...

Acela-i un lucru bun când ai tăi doi merg împreună.

²⁵⁷ Eu am un aparat de fotografiat acolo sus. Venind jos, eu nu știam cum să fac o fotografie. M-am uitat prin obiect, și, măi, eu puteam să văd cinci sau șase obiecte diferite. Astfel am început să-l focalizez. Billy mi-a spus, a zis, "Focalizează-l, și ele toate vor deveni unul."

²⁵⁸ Este o idee bună să faci asta, știți. Vezi lucrurile diferit când te duci la focalizare. Și folosiți Cuvântul lui Dumnezeu ca o focalizare pe El, și voi veți-voi veți vedea despre ce vorbesc. Dar puneți-L în focalizare, mai întâi, vedeți.

²⁵⁹ Astfel stând acolo, privind, și am intrat în acea vedenie. Și în timp ce eram acolo, am observat că o persoană renumită a venit înapoi în spatele locului. Și ei erau... Am spus, "Bine, ei vin la loja celebrităților." Astfel ei au venit urcând în această direcție. Și m-am gândit, "Bine, voi mai cânta încă o dată în timp ce vine doamna aceea." Ea era îmbrăcată de modă veche.

²⁶⁰ Acum, unele dintre voi doamne vă veți aminti asta, când ele purtau un fel de fuste, ca, aici în jur, și mergea până jos de tot peste încălțăminte cu șireturi. Și ele aveau un fel de complet... Cum numiți voi acele lucruri, cum-cum are acum această doamnă de aici? Acea bluză. Bluză, una din astfel de lucruri ca acelea, și avea mâneci chiar lungi pe aceasta. Vi le amintiți? Și a mers sus în jurul gâtului aici, cu un fel mic de nasture mic din ceva care intra aici. Apoi, purtau o pălărie mare, întoarsă în sus pe o parte. Și doamnele, în acele zile, purtau părul lung. Deci ele îl trăgeau în jos în felul acesta, și puneau o pălărie peste acesta, și îl fixau cu un ac, știți, ca să o țină prinsă, pentru că ele trebuiau să călărească pe o parte pe șa și lucruri.

²⁶¹ Astfel această doamnă se apropia, și toată lumea o respecta pe această doamnă. Și m-am gândit, "Ei bine, ea se va duce la loja celebrităților."

²⁶² Astfel, atunci, am spus, "Încă o dată, toți de pe partea aceasta, 'Aduceți-i înăuntru.' Acum de aici, 'Aduceți-i înăuntru.' Apoi toți din mijloc, toți împreună acum, 'Aduceți pe cei mici la Isus.'"

²⁶³ Chiar cum am spus asta, această doamnă a intrat deja în lojă. Am putut vedea, când a intrat ea în lojă, toată lumea s-a ridicat în picioare. Și ei făceau cumva asta, salutând-o, și ea îi saluta pe ei.

²⁶⁴ M-am gândit, "Ei bine, este timpul ca eu să predic. Mă voi duce să mă rog pentru acei oameni bolnavi." Am urcat aici sus la-la amvon, în felul acesta, și loja era chiar, oh, la fel de aproape ca fratele acesta care șade aici. Și m-am întors în jur, așa.

²⁶⁵ M-am gândit, "Ei bine, acum, acea doamnă mi se va înclina, astfel eu doar o voi saluta." Și astfel când m-am întors în jur, ea deja își avea capul aplecat, în felul acesta. Eu mi-am aplecat capul, în felul acesta. Și când mi-am ridicat capul, în același timp, am întâlnit-o, aceasta era mama, tânără, frumoasă.

M-am uitat la ea. Am spus, "Mama?" Ea a spus, "Billy."

²⁶⁶ Și chiar atunci, au început să lumineze fulgere în jurul clădirii, duduiau tunete, și a venit o zguduitură. Și un Glas a spus, "Nu te teme privitor la mama ta." A spus, "Ea este în același fel cum a fost în 1906."

Și am spus, "Ce, 1906?"

Și Meda a spus, "Ce-i cu tine?" Soția mea.

Am spus, "Scumpo, 1906, ce a fost în 1906?"

Ea a spus, "De ce?"

Am spus, "O vedenie, am văzut-o pe mama stând chiar aici."

A spus, "Ce ai văzut?"

Am spus, "Am văzut-o pe mama."

A spus, "Ești sigur, Bill?"

²⁶⁷ Am spus, "Da. Ea stătea chiar aici, și era frumoasă. Și El a spus..." Am spus, "Ea era doar o femeie tânără."

²⁶⁸ Astfel m-am dus și am luat vechiul album de familie. Știți ce era ea în 1906? Mireasa tatălui meu. Acela este anul când sa căsătorit. Acum ea face parte dintr-o altă Mireasă, Mireasa Domnului Isus.

²⁶⁹ Cineva de undeva mi-a trimis un nichel. Îl am aici în buzunarul meu, 1906.

²⁷⁰ "Și El, Duhul Sfânt, când El este venit, El vă va descoperii aceste lucruri care vi le-am spus, și vă va arăta lucruri viitoare."

²⁷¹ Acum, ce este asta? Călătoria de vânatoare m-a întărit doar, vedeți. Una dintre cele mai bune călătorii pe care le-am făcut vreodată, știind că, acest șoc puternic. Aceea a fost dragoste. Și, frate, soră, dacă toate aceste alte vedenii au fost perfect corecte, despre ce a arătat Duhul Sfânt, acesta trebuie să fie Duhul Sfânt. Biblia a spus, că, "Dacă vine la împlinire, atunci acesta a fost El."

²⁷² Atunci, ce nădejde avem! Într-o zi vom părăsi acest loc. Ne vom întoarce într-un bărbat tânăr și o femeie, ca să nu mai murim niciodată. Prefer să știu asta decât să știu că ar urma să fiu un președinte al lumii și să trăiesc un milion de ani. Prefer să știu că eram în mâna lui Dumnezeu.

²⁷³ Și sunt bucuros să știu, în seara aceasta, că acel același Isus care a făcut acea afirmație, El este aici, după două mii de ani. Vedeți, Aceasta nu poate pieri. Este Etern. Și El este tot același Isus în seara aceasta care era El în ziua când El a făcut această afirmație. Și El încă va confirma acel Cuvânt, dacă noi Îl vom crede. Credeți voi asta?

²⁷⁴ "Când El, Duhul Sfânt, a venit, El nu va vorbi despre Sine. Ci El va lua lucrurile, care sunt despre Mine," acela-i Cuvântul, "și vi le va arăta vouă. Și apoi, de asemenea, El vă va arăta lucruri care trebuie să vină."

²⁷⁵ În cartea din-din Evrei, al 4-lea capitol, Biblia a spus, "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit..."

²⁷⁶ Acum, Cine era Cuvântul? Isus. "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Cuvântul s-a făcut trup. A locuit..."

²⁷⁷ "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât orice sabie cu două tășuri, pătrunzând chiar să despartă, și până la măduva oaselor, și un Discernător al gândurilor din inimă."

²⁷⁸ Acela este Dumnezeul nostru. Noi nu suntem pierduți, prieteni. Noi încă suntem în harul lui Dumnezeu. Eu-eu simt, să vorbesc despre orice, și să vorbesc de un timp trecut... Și cum am spus seara trecută, cum acei ucenici încercau să trăiască din adunarea care au avut-o în ziua dinainte, așteptând cu nerăbdare după alta, dar au uitat că tocmai Creatorul vântului și al valurilor era întins în barcă.

²⁷⁹ Dumnezeu care a fost acolo sus în acei munți, să pună acel urs grizzly cu păr argintiu, conform cu Cuvântul Său, care este întins acolo pe podea, ca dovadă.

²⁸⁰ Acum, dacă doriți să-i scrieți aceluși om, scrieți doar Bud Southwick, S-o-u-t-h-w-i-c-k, Bud Southwick, Fort Saint John, British Columbia, și doar lăsați-l să vă răspundă într-o scrisoare. Și apropo, dacă faceți o călătorie de vânatoare, acolo este un om bun cu care să mergeți.

²⁸¹ Acum observați. El a spus asta printre toți acei vânători în sus și-n jos pe acel drum, încât cred că voi avea o adunare adevărată data viitoare când merg acolo sus, doar cu ghizi, da, să văd acele lucruri întâmplându-se chiar așa cum se întâmplă. Asta a fost anul trecut.

²⁸² Asta este anul acesta, chiar acum. Chiar același Isus care a făcut acea promisiune, a spus, "Eu nu vă voi lăsa niciodată nici nu vă voi părăsi. Eu voi fi cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii." Voi credeți asta?

²⁸³ Cu astfel de dovezi, cu astfel de adevăr adevărat, adevăr sigur, cum am putea să ne simțim în vreun altfel decât cum ne-ar place doar să trecem prin acel acoperiș, să fim răpiți? Am lăsat ca lucrurile lumii să ne facă neinteresați, în așa fel? Unde, vedem lucruri atât de vitale care sunt pozitive, dovedite a fi adevărul.

²⁸⁴ Acum, fiecare persoană bolnavă de aici, dacă veți crede numai că chiar Același care a făcut acea promisiune, și prin Același care a luat acea epilepsie de pe acel băiat, acel om, El este același Dumnezeu care este chiar aici acum. Dacă eu aș putea so o iau de la voi, aș face-o, dar eu nu pot să o fac. El deja a plătit-o pentru voi, și singurul lucru care trebuie să îl faceți este să credeți lucrul acesta.

²⁸⁵ Ce ar fi fost dacă băiatul ar fi căzut în criză, și micuța femeie ar fi spus, "Acum, ce are de-a face acea cămașă?" Aceea probabil nu ar funcționa la nimeni altul. Vedeți? Doar asupra lui, pentru că a fost trimis pentru el. Naaman s-a

scufundat de șapte ori în râu; dar altcineva, să se fi scufundat, probabil nu ar fi scăpat de lepra lor. Vedeți? Dar observați. Ceea ce spune El este adevărul, un adevăr perfect, adevărit.

²⁸⁶ Acum, se face târziu, pentru a chema chiar un rând de rugăciune. Haideți-haideți să oprim aceea doar pentru un minut.

²⁸⁷ Să ne gândim doar. Este asta ce a promis Dumnezeu? Acela ar fi Duhul Sfânt autentic care ar face aceea. Așa este? Ei bine, cine ar spune că El nu era Duhul Sfânt? El a fost. "Eu și cu Tatăl suntem Unul." Duhul Sfânt era Tatăl Lui. "Ea va da naștere. Acea Făptură Sfântă care este concepută în ea este de la Duhul Sfânt." Deci, Duhul Sfânt și Dumnezeu este același Duh, și Acesta era în El.

²⁸⁸ Și urmăriți ce a făcut El când o femeie s-a atins de haina Lui, când El s-a uitat peste audiență și a perceput gândurile lor. Nu spune Cuvântul, că, "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, un Discernător al gândurilor inimii"? Nu promite El, în Sfântul Ioan 12, sau Sfântul Ioan 14:12, că, "Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el"? Sau, a eșuat aceasta vreodată, fără să fie adevărul?

²⁸⁹ Atunci, Dumnezeu este aici. El este aici ca să vindece fiecare persoană de aici. El este aici să mântuie fiecare suflet pierdut. Și înainte să fac o chemare la altar, după cum mă simt călăuzit să fac, vedeți, să fac această chemare la altar, haideți să-l chemăm pe El. Câți dintre voi vor renunța, sau vor spune, "Dacă pot..." Poate străinii de aici, spun, "Eu nu am văzut niciodată una dintre acele adunări. Eu-eu am auzit oameni vorbind despre aceste lucruri, dar eu-eu de fapt nu am văzut niciodată. Mi-ar încuraja inima dacă aș putea să văd chiar Prezența lui Cristos să vină printre oameni și să facă același lucru care l-a făcut El." V-ar încuraja aceasta?

²⁹⁰ Să ne aplecăm capetele; un cuvânt. Fiecare ochi închis. Acum lăsați Duhul, care urmează Cuvântul.

²⁹¹ Acum, Tată, eu am făcut, cât de bine am știut, Tu îmi cunoști inima. Știind că acești oameni suferă sub această căldură, și că ei sunt îngrămădiți înăuntru, în picioare, dar au fost foarte răbdători. Îmi pot imagina că a fost același fel de mulțime care stătea pe mal în acea zi și Te-au auzit vorbind din barcă. Și atunci Tu le-ai spus, "Lansați-o afară la adânc și lăsați jos mrejele pentru pescuire." Nu să vezi dacă erau ceva acolo. Ei erau acolo.

²⁹² Și cum acele cuvinte remarcabile ale aceluia apostol au spus, "Doamne, noi am pescuit toată noaptea și nu am luat nimic; dar cu toate acestea, la Cuvântul Tău vom lăsa jos mreaja." Și când ei s-au supus Cuvântului Tău, au cuprins o mulțime de pești, chiar până când plasele lor au început să se rupă.

²⁹³ Doamne Isuse, fără îndoială că multe femei și-au lăsat spălatul în acea dimineață, mulți bărbați și-au lăsat câmpurile, de la recolte, pescarii și-au lăsat plasele, ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Doamne Isuse, dacă Tu ai fi fost aici în formă fizică în seara aceasta, este foarte îndoielnic că mai mulți decât câți s-au adunat, s-ar aduna. Dar acești oameni cred că Tu nu ești mort, că Tu ai înviat din morți, și Tu manifestezi Cuvântul Tău și îți ții Cuvântul Tău, Cuvântul care l-am citit lor din sfintele Scripturi în seara aceasta.

²⁹⁴ Și așa cum Domnului nostru odată i-a fost înmănată o Biblie, sau Sulul, și El a citit, și S-a așezat jos. Și El a spus, "Astăzi această Scriptură este împlinită."

²⁹⁵ Lasă să se întâmple din nou, Doamne. Lasă să fie din nou, încât chiar în această zi, chiar în această seară, ca Scriptura care am citit-o să poată fi împlinită. Și noi toți am învățat, pe parcursul săptămânii, că acela trebuia să fie chiar lucrul care trebuia să dovedească timpul sfârșitului. Și atunci inimile noastre vor pleca, fericite.

²⁹⁶ S-ar putea să fie mulți aici, Doamne, la care Tu le vorbești. Ajută-ne în seara aceasta să cunoaștem Cuvântul Tău, Cuvântul Tău adevărit a fi Adevărul. Acordă aceasta, Tată.

²⁹⁷ Și în timp ce ne avem capetele aplecate, doar ca mod de sondaj, ca să mă liniștesc din predicare. Câți dintre voi de aici, care nu sunteți cu adevărat un Creștin născut din nou? Acum, voi puteți merge la biserică, dar nu-i asta ce întreb. Sunteți... Dacă nu ești un Creștin născut din nou, dar crezi că există un Isus care este viu, un Duh Sfânt real, și ți-ar place să fi amintit la El acum. Ai vrea tu doar, în timp ce fiecare cap este aplecat acum, și ochii închiși, doar să îți ridici mâna spre El, "Doamne, amintește-ți de mine." Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta-i foarte bine. Mai sunt alții?

²⁹⁸ Acum, noi nu suntem foarte mulți ca număr. Dar, știți voi, este lumea care caută lucruri mari și numere mari? Cum noi am spus seara trecută, a fost numai glasul mic, liniștit care l-a atras pe profet să iasă înainte cu fața lui acoperită.

²⁹⁹ Acum, aveți credință în Dumnezeu. Fratele meu, sora mea, aveți credință în Dumnezeu. Și dacă marele, și bunul nostru Domn Isus va veni unde se află acest Cuvânt aici, Propriul Său Cuvânt, deschis, și vă va dovedi că acest Duh Sfânt, despre care eu vorbesc, este Adevărul! Voi poate ați fost confuzi de multe ori cu multe lucruri, dar asta merge doar să arate că există un Real pe undeva. Și când El face aceea, vreau ca voi care v-ați ridicat mâinile, să veniți, să mă vedeți, doar o clipă.

Acum vă puteți ridica capetele.

³⁰⁰ Doamne Isuse, preia acest serviciu în mâinile Tale acum. Eu sunt slujitorul Tău. Și toată predicarea... Doar un singur Cuvânt din partea Ta va însemna mai mult decât tot ce am putea noi spune într-o viață întreagă; doar un singur Cuvânt. Acordă aceasta acum, Tată, așa cum încredințez aceasta, acele mărturii. Tu ști că sunt adevărate, Tată. Tu ai fost Cel Care le-a dat. Și niciodată nu au dat greș. Acordă aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

³⁰¹ Acum, câți oameni de aici, care nu au cartonașe de rugăciune, sunt bolnavi? Ridicați-vă mâinile, peste tot în clădire, care nu aveți cartonașe de rugăciune, și bolnavi. În regulă. Și cei care au cartonașe de rugăciune, ridicați-vă mâna. Sunt cam la fel. Și sunt toți amestecați.

³⁰² Acum, să privesc peste audiență, mai întâi, ca să fiu cinstit înaintea lui Dumnezeu și înaintea... voastră. Eu știu că, mă uit *aici*, că câțiva dintre prietenii mei șed în colțul *acesta* aici. Fratele Noel, a lui-a lui... și Sora Jones, și Fratele Outlaw, fiul meu, acești frați de *aici*, și Fratele Moore. Nu îl cunosc pe *acest* frate, dar l-am văzut în adunări, ultimele câteva dăți. Nu îmi pot aminti nici, numele *acestui* frate, dar îl cunosc doar după înfățișare. Sora chiar de *aici*, Sora Williams. Sora Sharrit așezată în colț. În spate de tot sunt câțiva oameni de la tabernacolul din Jeffersonville.

³⁰³ Șezând chiar aici este un vechi prieten prețios de-al meu, în vârstă de nouăzeci de ani, care vine din Ohio, mână prin toată țara. Și eu plec spre Africa, și el și soția lui drăgălașă au întrebat dacă ar putea merge cu mine în Africa. Au spus, "Noi vom plăti..." În vârstă de nouăzeci de ani, un frate German, nu l-a cunoscut niciodată pe Domnul. Când am predicat într-o seară, el a intrat cu hainele lui bune, să fie botezat. În vârstă de nouăzeci de ani! Afară de...

³⁰⁴ Eu cred, oh, acesta este Fratele Waldrop și sora Waldrop așezați *acolo*. Acum, asta-i cam din câte... și Fratele Borders. Acum, cam asta este tot.

³⁰⁵ Acum, eu le chem numele. Acum, dacă voi cei care mă cunoașteți așa, să nu vă rugați. Vedeți? Rugați-vă pentru mine. Vedeți?

³⁰⁶ Dar vreau ca voi care nu mă cunoașteți, și știți că eu nu vă cunosc. Vreau să spuneți în inima voastră, "Doamne Isuse, am auzit vorbindu-se despre asta. Eu-eu l-am auzit pe acest slujitor în seara aceasta citind asta din Biblie. Am auzit acele mărturii, și am auzit asemănătoare, știți, în diferite ocazii când s-a întâmplat aceasta. Suntem noi atât de aproape de sfârșit, Doamne? Suntem noi atât de aproape?"

³⁰⁷ Vă amintiți, când a fost făcut acel semn la Sodoma, orașul care a ars, Isus s-a referit la aceasta, "Cum a fost..." Acela a fost ultimul semn care l-au primit ei înainte ca orașul să fie distrus. Și Isus a spus că aceea se va repeta la venirea Fiului omului.

³⁰⁸ Acum, știți că așa este, cum că, Dumnezeu, Dumnezeu în trup! Câți credeți că acela a fost Dumnezeu care a vorbit cu Abraham? Da. Ei bine, Biblia spune, "Elohim," astfel, acela, este marele Creator al cerurilor și al pământului, Cel atotsuficient. El era.

³⁰⁹ Ce arăta El? El era în trup uman, a stat acolo și a mâncat carne dintr-un vițel, și a băut laptele de la vacă, și apoi a putut să dispară de la vedere. "Eu te voi vizita conform cu timpul care Eu ți l-am promis." Vedeți? L-a chemat pe nume. Și cu spatele Lui întors, a spus, "Unde este Sarah?"

A spus, "Ea este în cort în spatele Tău."

A spus, "Eu te voi vizita conform cu timpul vieții."

³¹⁰ Și Sarah a spus, "Hmm, hmm," în spate în cort.

³¹¹ El a spus, "Pentru ce a râs Sarah?" Amintiți-vă, Biblia a spus că ea era în cort în spatele Lui. A spus, "Pentru ce a râs Sarah?"

Sarah a spus, "N-am râs."

A spus, "Ba da, ai râs." Vedeți? Așa este.

³¹² Un Om stând acolo, Dumnezeu reprezentându-se pe Sine în trup uman. Isus a spus că va fi la fel la venirea Fiului omului:

Dumnezeu în Biserica Lui, voi, eu, reprezentându-se pe Sine. Acum, acolo era o femeie micuță...

³¹³ Când Dumnezeu era în Cristos, El avea Duhul pe deplin. El era Dumnezeu. Eu sunt doar unul dintre slujitorii Lui, și voi sunteți doar unul dintre slujitorii Lui. Noi avem Duhul cucu măsură. El L-a avut fără măsură. "În El a locuit trupește plinătatea Dumnezeirii." În mine este doar un dar mic, și în voi este un dar, din EL Dar, nu contează cât de mic este, este același Duh.

³¹⁴ Acum, dacă acela este Duhul lui Dumnezeu, Acesta va face lucrările lui Dumnezeu. Acum, rugați-vă și spuneți, "Doamne Isuse, o femeie micuță odată s-a atins de haina Lui." Și noi spunem...

³¹⁵ Aici în Noul Testament, el a spus în Evrei, a spus, "El este un Mare Preot chiar acum, care poate fi atins de simțurile infirmităților noastre." Câți știți că aceea este Biblia? Spuneți, "Amin." [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Sigur. Ei bine, aceea trebuie să fie adevărat.

³¹⁶ Ei bine, dacă El este același ieri, azi, și în veci, cum v-ar răspunde El? La fel cum a făcut El ieri, dacă El este la fel astăzi.

³¹⁷ Acum, rugați-vă și spuneți, "Doamne Isuse, lasă-mă să mă ating de haina Ta. Și apoi, Tu i-ai dat Fratelui Branham un dar mic, ca să ne încurajeze. Și el nu mă cunoaște. (Eu șed în spate de tot *aici*; și pe *aici*; și jos *aici*; și oriunde sunt așezat...) El nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști. Și lasă-mă să văd Duhul Tău cel mare, Doamne. Nu cum eu trebuie să o fac, ci doar pentru a mă ajuta să mă încurajeze pe mine și pe ceilalți, pentru că noi am citit Cuvântul. Lasă-mă să mă ating de haina Ta, apoi Tu vorbește drept înapoi. Fă să fiu folosit în seara aceasta, Doamne, pentru acel scop. Aceasta

va arăta întregii audiențe că Tu ești încă viu." Ar fi aceea minunat dacă ar face El asta?

³¹⁸ Acum, voi doar rugați-vă cumva, voi înșivă, în liniște. Spuneți, "Doamne, lasă-mă să mă ating de haina Ta." Și eu mă voi preda Duhului, și apoi fie ca Duhul Sfânt să facă restul. Pentru că, acum, eu am vorbit, am dat mărturie, dar nu pot face mai mult acum. Sunt la capătul drumului meu.

³¹⁹ Eu doar privesc audiența, să văd dacă eu... eu trebuie să o văd, știți. Voi înțelegeți asta.

³²⁰ În spate la stânga mea, în spate de tot, cam pe la partea din mijloc din spate a clădirii, este o femeie care se roagă. Ea este gata să moară, dacă Dumnezeu nu o ajută. Ea are cancer, și cancerul este la sânul ei. Oh, fie ca ea să nu piardă asta!

Ajută-mă, O Doamne.

Soră, dacă vei crede! Oh, doamne! Ea va pierde asta. Doamne Isuse, ajută-ne, ne rugăm.

³²¹ Mary May. Ia te uită. Suntem noi străini unul față de altul? Eu nu te cunosc. Tu nu mă cunoști. Era aceea condiția, și ce... este că tot ce a fost spus a fost adevărat? Atunci, crede. Aceasta se va termina. Amin.

³²² Acum, de la întunericul care era peste ea, este lumină. Tot la fel de sigur ca la acel băiat, epilepsia a stat departe de el. Același Dumnezeu, Cel care a fost sus acolo în pădurile din nord, este același Dumnezeu aici. Continuați doar să credeți. Amin. "Dacă tu poți crede! "

³²³ Iată-L aici peste o femeie care șade aici în fața mea. Ea are ceva în neregulă la spatele ei. Este un disc ieșit, în spatele ei. Ea, ea nu este de aici. Ea este din Montana. Numele ei este Domnișoara Stubbs. Ridică-te, primește-ți vindecarea în Numele lui Isus Cristos.

Voi nu trebuie să presăți. Relaxați-vă.

³²⁴ Un ins mare șade aici, se uită la mine, făcând așa. Crede. Te vei face bine. Ai boală de nervi. Dacă tu o crezi, Dumnezeu te va face bine.

³²⁵ Doamna cu boală de femei. Crede aceasta, și te poți face bine. Du-te înapoi acasă, și ai credință în Dumnezeu. De ce am spus să vă duceți înapoi acasă? Voi ar fi trebuit să vă duceți înapoi la New Mexico, să ajungeți acolo, D-l și D-na Watkins. Acum, știți că eu nu vă cunosc. Amin.

³²⁶ Doamna chiar din spatele vostru, cu acel ulcer pe picior, Dra Brown. Vei crede tu că Dumnezeu te va vindeca? Tu pari atât de interesată. Acum, tu ști că eu nu te-am văzut niciodată în viața mea. Pe piciorul stâng. Acum, crede cu toată inima ta, te vei face bine.

³²⁷ Doamna încearcă să se miște, și ea are artrită. O blochează, rău. D-na Fairhead, crede cu toată inima ta, și te vei face bine. Acum, tu ști că eu nu te-am văzut niciodată în viața mea. Acea, oh... [Sora spune, "... vindecată înainte. Am fost vindecată înainte, și știu că mă va vindeca." – Ed.] Amin. Da.

³²⁸ Credeți cu toată inima voastră acum? Acum, ce va face El? "El va lua lucrurile care vi le-am spus, și vi le va arăta. Și atunci El vă va arăta lucruri care vor veni." Vedeți ce vreau să spun? Voi Îl credeți?

Acum să ne aplecăm capetele din nou.

³²⁹ Acum, voi care știți că dacă a-ți trece din această viață în seara aceasta, că ați fi ... nu ați fi... ați fi duși, nu sunteți născuți din nou. "Dacă un om nu se naște din nou, el nu poate nici măcar să vadă Împărăția." De ce nu veniți chiar aici? Stați aici și să ne rugăm pentru voi, chiar aici, doar într-un minut? Vreți să veniți chiar acum în Prezența acestui Duh?

³³⁰ Nu veți vedea nimic mai mareț să se întâmple până nu veți vedea Venirea Domnului. Acum, doar amintiți-vă. Cu siguranță știu despre ce vorbesc, sau El nu ar fi admis slujba. Nu lăsați să treacă pe lângă voi acum. Sunteți sinceri?

³³¹ Vreți să veniți? Dacă nu, atunci, între voi și Dumnezeu, stă aceasta. Eu sunt nevinovat. Eu sunt curat de tot sângele, pentru că v-am spus Adevărul. V-am predicat Cuvântul. V-am spus ce era El. Și El, când El a venit, El a dovedit ce era El atunci; și El îmi permite mie să vă dovedesc ce este El acum. El este același cum era El atunci. Voi credeți asta?

³³² Atunci, câți bolnavi sunt aici înăuntrul atunci, sunt alții aici care sunt bolnavi? Ridicați-vă mâinile.

³³³ Acum puneți-vă mâinile unii peste ceilalți, și haideți să ne rugăm rugăciunea de credință pentru voi.

³³⁴ Acum vreau să vă întreb ceva, în liniște. Dacă Dumnezeu, dacă Dumnezeu poate veni și să facă acel miracol. Un miracol este ceva care nu poate fi explicat. Acum, dacă doriți să-i întrebați pe oricare dintre acești oameni de pe aici, duceți-vă și întrebați-i, oricând de oriunde. Vedeți? Doar amintiți-vă, acesta este Dumnezeu. Aceasta aici este doar vedenii amatoriale. Cine, cine, ce face aceea? Sunteți voi, înșivă. Voi sunteți cei care faceți asta.

³³⁵ Vedeți, când acea femeie s-a atins de haina Lui, El a spus, "Virtute a ieșit din Mine." Dar când Tatăl i-a arătat Lui despre Lazăr, și El s-a dus departe și a venit înapoi, și l-a înviat pe Lazăr dintre morți, El niciodată nu a spus "virtute." Acela era Dumnezeu folosind Propriul Lui dar, și cealaltă era o femeie care a folosit darul lui Dumnezeu.

³³⁶ Eu nu sunt darul lui Dumnezeu. Isus Cristos este Darul lui Dumnezeu. Este doar un dar pe care El mi l-a dat, căci m-am născut în acel fel, cu subconștientul și conștientul (primul conștient) chiar împreună. Tu nu te duci să dormi; tu doar o vezi. Duhul Sfânt vine asupra subconștientului întocmai cum o face El la primul conștient. Dacă vine pe

subconștientul vostru, ați avea un vis spiritual. Vine peste al meu, eu nu visez. Eu doar privesc acolo și o văd. Vedeți? Și, ne naștem, tu nu te poți face nimic diferit. Te naști în felul acela. Vedeți? "Darurile și chemările sunt fără pocăință." Ce trebuie să facă? Să-l manifesteze pe Isus Cristos. El este același ieri, azi, și în veci.

³³⁷ Cu mâinile voastre puse unul peste celălalt, nădăjduiesc că vă veți pune inima în grija lui Dumnezeu chiar acum, "Doamne, cercetează-mă. Am devenit eu atât de amorțit din cauza lucrurilor lumii, că nu reușesc să văd această oră măreață care trece?"

³³⁸ Voi știți, așa-i felul cum a fost întotdeauna. A trecut chiar prin biserică, și ei nu au știut-o niciodată. Asta-i istoria. Nu lăsați să treacă asta, prieteni, să vedeți un cuvânt dovedit, iar și iar, să vedeți Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, și chiar Persoana lui Isus Cristos să vină chiar printre acest popor și să facă exact așa cum a făcut El înainte.

³³⁹ Tată Ceresc, eu simt acum, Doamne, căci Cuvântul Tău a fost citit. Mărturia a fost dată. Duhul Sfânt s-a pogorât și a adevărit acel Cuvânt și mărturia. Acum este în mâinile oamenilor, Doamne. Este în responsabilitatea lor. Nu este nimic altceva care să știu să spun. Și nu știu de nimic altceva care să fi scris Tu în Cuvânt, care Tu ai face, pentru că Tu deja i-ai vindecat. Este doar pentru a-i face să creadă asta. Și Tu faci un lucru ca acesta, și cum am putea noi să ne mai îndoim? Cum i-am putea permite noi lui Satan să ne mai amorțească conștientul nostru?

³⁴⁰ Satan, eu pronunț această vindecare peste acești oameni, și îți spun, "Eu îți poruncesc, în Numele Domnului Isus Cristos, ieși afară de aici. Ieși afară, în Numele lui Isus Cristos, și dă drumul la acești oameni."

³⁴¹ Acum, dacă voi Îl credeți, ridicați-vă în picioare. Voi credeți? Ridicați-vă în picioare atunci, și dați-i laudă lui Dumnezeu. Ridicați-vă și credeți. Nu vă mai îndoiiți.

³⁴² În Numele lui Isus Cristos, Duhul Sfânt să aducă bucurie, putere, înviere, Viață la acest popor, Doamne.

³⁴³ Dați-i Lui laudă acum, și binecuvântați Numele Lui sfânt. Noi Îl iubim. Noi Îl lăudăm. Noi Îl adorăm, Cel fără egal, Cel Etern, Fiul viului Dumnezeu. În Numele Lui, primiți-L. El este aici. Amin.